Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2191 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 19 mai 1956

CITIȚI IN PAG. IV

Chemarea C. C. al P. C. U. S. și a Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. adresată tineretului sovietic

In cinstea Congresului U.T.M.

Se extinde inițiativa brigăzii lui N. Mitroi

Cuțitul „Daia"

Un strungar lucra de multă vreme un tip de piese. La început el s-a folosit de un cuțit obișnuit, de cuțitul pe care-l primise de la sculărie. După ce a lucrat o vreme, a băgat de seamă că treaba nu merge chiar așa cum dorea el. Poate era de vină cuțitul. S-a uitat el bine la cuțit, l-a întors și pe o parte și pe alta și pe urmă și-a zis: „Ce-ar fi dacă l-aș ascuți altfel? Uite așa bunăoară..." Și și-a închipuit un unghi care i se părea mai potrivit. Cuțitul construit într-un chip nou, s-a dovedit a fi mult mai bun. Și totuși... (Se zice că omul e întotdeauna nemulțumit de ce are) s-a gîndit că n-ar fi rău să mai încerce și altfel, poate că ar fi și mai bine. Zis și făcut. Și a mers mai bine, firește. Dar abia acum i-a crescut dorința de a găsi un unghi de ascuțire a cuțitului din ce în ce mai bun. Așa că a început iar să modifice cuțitul, pînă cînd a ajuns la un cuțit care nu mai semăna cu primul.

„Asta e un cuțit bun — și-a spus strungarul — am să lucrez cu el dar tot am să mă gîndesc cum să-l fac și mai bun".

N-am ajuns la capătul acestei întîmplări pentru că s-ar putea ca ea nici să n-aibe sfîrșit.

Ne-am oprit însă tocmai în locul de unde putem începe să vorbim despre cuțitul „Daia". Cred că veți fi de acord că eroi ai acestei întîmplări pot să fie sute sau mii de strungari. Eu însă am întîlnit deocamdată unul și mă grăbesc să vi-l prezint: Constantin Daia, tînăr strungar din brigada de tineret a lui Năstase Mitroi de la uzinele „Rakosi Matyas" din București.

Spre o cunoaștere mai deplină noi l-am fotografiat și iată că el vă prezintă astfel, direct, cuțitul creat de el (Hai să-i spunem cuțitul „Daia"), cu care lucrează 8 ore fără să-l ascută iar strunjirea se face uniformă la fel după 8 ore ca după 8 minute de lucru.

Vreți să știți și cum s-a născut cuțitul Daia? (Nu, întîmplarea povestită nu lămurește totul). Ei bine, cuțitul acesta s-a născut în anumite condiții. Condiția în care s-a născut a fost aceea a poziției lui Daia în colectivul unitar al brigăzii din care face parte. Iar brigada are și ea problemele ei, viața ei interioară, sensurile și climatul ei, toate acestea determinate și ele de o inițiativă, de un anumit sistem de lucru pe care l-a adoptat brigada nu de multă vreme. Așa că, acum, putem să spunem că sistemul aplicării diferențiate a metodelor avansate (principiul de bază al inițiativei) a fost condiția care i-a cerut lui Daia să rezolve problema unui cuțit mai bun, care să se potrivească mai bine operațiilor pe care le execută. Daia s-a integrat astfel cu toată ființa lui în inițiativa brigăzii. Cu același inventar s-a înscris Daia și în marele catalog al oamenilor care au generat de milenii încoace progresul tehnicii omului, al societății.

Cuțitul Daia este un rod, o valoare cîștigată care generează și ea cîștiguri. Cine și ce cîștigă: inițiativa: un succes, brigada, experiență; secția: procente în raportul îndeplinirii planului de producție; sculăria: economii la plăcuțe dure; Daia: un salariu mai bun etc. Cuțitul Daia este un cuțit care se potrivește cel mai bine unei anumite operații, la o anumită mașină, la un anumit material, într-o anumită întreprindere etc., cuțit care deși nu este consemnat cu numele autorului în nici un lexicon tehnic, este totuși o realizare tehnică dobîndită cu trudă.

Am vorbit numai de cuțitul Daia. Dar să știți că există și cuțitul Mitroi, Braja, Caralis, există poate tot atîtea tipuri de cuțite cîți strungari sînt cu frămîntări creatoare.

M. CARANFIL

La uzinele „Ernst Thälmann"

De curînd, brigada de tineret condusă de comunistul Ion Stratulat de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a trecut la aplicarea inițiativei brigăzii lui Năstase Mitroi de la uzinele „Matyas Rakosi" din Capitală. Pe baza adoptării acestei inițiative brigada s-a angajat ca în cinstea Congresului U.T.M. să realizeze peste plan un număr de ore echivalent cu manopera necesară la fabricarea a 2 tractoare U.T.O.S. 2.

Cei 7 brigadieri au hotărît să aplice metode avansate după specificul fiecărui loc de muncă, potrivit cu caracteristicile fiecărei piese, ale fiecărei operații. Ion Stratulat care lucrează la operația de găurire și filetare, pe lîngă metoda Jirov a reușit să aplice și o metodă proprie în muncă. Inainte piesa denumită „capacul punții din spate", se fileta bucată cu bucată. Ion Stratulat s-a gîndit ce anume ar putea face ca să mărească productivitatea muncii la aceste piese, la care planul se realiza mai greu. El a făcut experiențe timp de cîteva zile. Două, trei piese prinse și prelucrate laolaltă, iar pînă la urmă cinci piese prinse în pachet cu ajutorul unor broșe. Aplicînd această metodă la mașina radială de găurit, Stratulat a reușit să realizeze zilnic cîte 400 piese față de 120, cît făcea înainte. El se mîndrește și cu alte rezultate bune ale muncii sale obținute tocmai pe baza aplicării complexe și diferențiate a metodelor avansate. De pildă, a reușit ca numai împreună cu ajutorul său, să execute planul la operația de găurire și filetare a longeroanelor pentru căruciorul tractorului, operație care înainte era executată de patru oameni. Gheorghe Goleanu este frezor (am uitat să vă spun că brigada se compune din muncitori cu calificări înrudite). El a început să aplice metoda Macheev de frezare rapidă. Pentru acest lucru a fost nevoie de schimbarea geometriei cuțitelor. Noua frezare a permis un regim de lucru mai ridicat: 950 ture pe minut la cel mai mare avans al mașinii. Cu ajutorul acestei metode, utemistul Goleanu realizează într-un singur schimb piese ce înainte se făceau abia în 2 schimburi.

Nicolae Cofaru și-a pus întrebarea: ce metodă avansată poate aplica la îndreptarea discurilor de ferodouri, căci această operație se face manual?

— Nu este altceva de făcut decît să-ți organizezi minuțios munca — i-a spus Stratulat.

Și au organizat munca ținînd seama de specificul operației tot așa cum la aproape 200 km. depărtare, în Capitală, brigada lui Mitroi și-a organizat munca în mod diferențiat ținînd seama de caracteristicile pieselor și ale operațiilor. In prezent Cofaru își pregătește din timp piesele pentru o zi întreagă de muncă. El le aranjează în stive în așa fel ca să nu-l încurce în timpul lucrului, să-i dea posibilitatea să realizeze cele mai scurte mînuiri cu o cheltuială minimă de timp și energie.

Elena Gogoașă care lucrează la asamblarea discurilor de ferodou, nituitorul Gheorghe Irimia și rectificatoarea Adela Solomon obțin de asemenea mari depășiri de normă.

Rezultatul muncii brigăzii este următorul: în primele 11 zile productive din luna mai, brigada a realizat peste plan 593 ore. Este mulțumitor pentru început.

SZABO CAROL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Buletin medical cu privire la starea sănătății președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale dr. Petru Groza

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a prezentat un acces de insuficiență coronariană acută. In urma consultului medical s-a prescris repaos absolut la pat și tratamentul corespunzător. Ultimul consult medical, din 17 mai 1956, constată o evoluție normală a bolii, cu o ameliorare evidentă. Se recomandă în continuare atît tratamentul medicamentos cît și repaos absolut la pat.

Conf. dr. Marinescu Volnea, ministrul Sănătății, acad. prof. dr. Lupu Gh. Nicolae, prof. dr. Iliescu C., conf. dr. Spîrchez T., conf. dr. Köppich F., dr. Fronescu E. și dr. Caba E.

În regiunea Timișoara colectiviștii sînt primii la întreținerea culturilor

Ca și la însămînțări, colectiviștii din regiunea Timișoara sînt fruntași la muncile de întreținere a culturilor. Colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Nădlac și Secusigiu au terminat prima prașilă pe o suprafață de peste 800 ha., iar colectiviștii din comuna Peciu Nou au plivit în întregime culturile de toamnă, administrînd în același timp îngrășămintele chimice suplimentare pe o suprafață de 500 ha. Executînd muncile de întreținere, sub îndrumarea permanentă a inginerului Andrei Sitaru, colectiviștii din Lenauheim sînt pe terminate cu plivitul păioaselor și prașila I. În bune condiții își întrețin culturile și colectiviștii din comuna Sînnicolau Mare, care au efectuat pînă acum și prașila II pe o suprafață de 482 ha. însămînțată cu sfeclă de zahăr, floarea soarelui și alte plante.

Pînă în seara zilei de 16 mai, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din satele și comunele regiunii Timișoara au terminat plivitul păioaselor pe mai mult de 40.000 ha. și prima prașilă pe aproape 14.000 hectare. Cele mai mari suprafețe au fost plivite în satele și comunele din raioanele Arad, Pecica, Sînnicolau Mare și Jimbolia.

In țara Oașului, — ca în toate colțurile patriei noastre — s-au ridicat școli noi și luminoase. De pildă, în comuna Certeze, din raionul Oaș, s-a construit nu de mult o școală medie de 10 ani, în care învață cu sîrguință copiii țăranilor muncitori.

Iată, în fotografia noastră, elevele clasei a V-a la o oră de curs.

Foto: AGERPRES

La prășitul sfeclei de zahăr

Pentru a obține o recoltă bogată la hectar nu-i deajuns numai să însămînțezi la timp, trebuie să și îngrijești planta, aplicînd regulile agrotehnice înaintate. Lucrările agricole de întreținerea culturilor au început să se desfășoare din plin.

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Caracal, regiunea Craiova, execută, de pildă, prașila I la sfecla de zahăr. Ei au și prășit 10 hectare de sfeclă de zahăr din cele 12 hectare pe care le-au însămînțat în acest an.

Iată în fotografia noastră brigada I de cîmp prășind sfecla de zahăr.

Construcția unei crame moderne

La Bălcaciu, în inima vestitei podgorii a Tîrnavelor, s-a deschis șantierul unei construcții puțin obișnuite. Aici se va ridica o cramă cu etaje, care va fi cea mai originală, modernă și mai mare din întreaga țară.

Ea va avea o capacitate de depozitare de 1.000 vagoane de vin și va fi înzestrată cu cel mai modern utilaj. Cea mai mare parte a procesului de vinificare va fi automatizat.

Clădirea principală a cramei va avea o suprafață de cîteva mii de metri pătrați. La unul din etajele sale se vor prelucra strugurii, în altul va avea loc fermentarea, iar altul — prevăzut cu cisterne de sticlă — va fi folosit pentru operația de învechire a vinului.

Clădirea principală a cramei va fi terminată anul viitor. Ea va intra în funcțiune după culesul celor 1.000 ha. de vie ale gospodăriei agricole de stat Jidveiu, renumită pentru varietățile de vinuri din soiurile Fetească, Riesling și Muscat.

In legătură cu...

O lespede

O lespede, oricît de straniu ni s-ar părea, poate vorbi uneori mai mult decît oamenii. Înscrise în piatră s-au păstrat pînă la noi, prin negura veacurilor, mărturii ale celor ce s-au petrecut cîndva pe pămîntul acesta. Și înaintea unor asemenea monumente — acesta cred că-i numele potrivit — gîndurile noastre se adună într-unul singur, pios, copleșitor, îndurerat chiar.

Lîngă ruinele Cetății Neamțului, într-o vară, m-a învăluit ca-n unde, cu aripi nevăzute, o tristețe dulce și inima mi s-a oprit înfiorată la amintirea zilelor de demult, de către începuturile istoriei noastre... Un sunet de corn revărsîndu-se prin înserare, cu vibrații tainice, moi, un cîntec ce se rupea parcă din ale vremuri, clocotea pe văile înăbușite în ceață viorie, iscînd în suflet o alinare ca o zbatere de pasăre în asfințit. Acolo, la Cetatea Neamțului, pietrele vorbeau de măreția omului și amintirea nu durea, iar liniștea era solemnă și gravă.

Moldova are însă în pămîntul ei și pietre la care gîndul n-ar vrea, și, uneori, n-are putere să stăruie. In Galați, pe strada Republicii, aproape de locul unde s-a pornit de curînd construcția unor blocuri muncitorești, se află, îngropată în trotuar, o lespede pe care stă scris cu litere negre: Cofetăria Elisée. Oamenii, seara, cînd ies la plimbare trec peste ea veseli și nepăsători, n-o bagă în seamă, s-au obișnuit de mult s-o vadă acolo, spălată de ploi, roasă de pași. Mulți o ocolesc, căci cu ani în urmă au trăit pe aproape apăsarea morții. Mulți însă nu știu că e singura parte dintr-un șir de clădiri, care a rămas întreagă după un bombardament nemțesc în care oameni, ciment, lemn și fier, au avut aceeași soartă groaznică: prăbușirea. A fost o încleștare inegală — dar nu acesta e cuvîntul, căci inegalul cuprinde totuși un raport de forțe — a fost numai dezlănțuirea besmetică a unei hoarde, stăpînă o ultimă zi pe cerul orașului, căreia i-au căzut jertfă la un loc oameni și case. Avioanele zburau la o înălțime diabolic calculată, unde cu puțin nu le puteau atinge schijele bombelor pe care le aruncau — satisfacție ce depășește orice închipuire sănătoasă și căreia de aceea poate, nu i se va da niciodată o explicație cuprinzătoare.

Un prieten în plină tinerețe, pe atunci adolescent, mi-a povestit că în spatele Cofetăriei Elisée ședea un profesor pensionar, bibliograf, cunoscător al limbii chineze și de la care împrumuta cărțile care în anii aceia de prigoană smintită erau aruncate pe rugurile din piețele lumii cotropite de fasciști: Heine, Gorki, Fedin. Cu o săptămînă înaintea bombardamentului, prietenul meu a primit împrumut „Amintiri din casa morții" de Dostoievski. Cartea aceasta reprezintă tot ce s-a mai păstrat de la singuratecul bibliograf care s-a mistuit în flăcări odată cu biblioteca din odaia lui. Peste bătrînul profesor, peste cenușa lui și a cărților strînse de el ani de-a rîndul, stă, ca o piatră de mormînt, lespedea de la intrarea Cofetăriei Elisée. Oamenii o calcă și n-o bagă în seamă. Alături e un părculeț. Printre răzoarele de flori și brazdele de iarbă se joacă neștiutori copiii. Părinții, așezați pe bănci, îi veghează, iar seara, în același părculeț, îndrăgostiții își cer jurăminte. Viața curge normal, liniștită, așa cum trebuie să fie. O clipă, una singură măcar, cînd calcă pe lespedea îngropată în trotuar, oamenii trebuie să se gîndească la tot ce a fost și să nu uite nimic. Știu, amintirea aceasta doare, dar, ca o datorie supremă față de viață, n-avem dreptul să ne scuturăm de ea.

FANUȘ NEAGU

In curînd va sosi în Capitală Teatrul „Atelier" din Paris

In curînd va sosi în Capitală Teatrul „Atelier" din Paris. Colectivul teatrului numără 20 de artiști și personal auxiliar.

In cadrul turneului său, care va începe la 7 iunie, Teatrul „Atelier" va prezenta piesele „Balul hoților" și „Intîlnirea de la Senlis" de Jean Anouilh, „Inmormîntarea" de Henri Monnier, „Vicleniile lui Scapin" de Molière și „Cei 30 de bănuți ai d-lui Montodoin" de Labiche și Martin.

In locul cărămizilor

In urma unui studiu amănunțit făcut de maiștri și tehnicieni la fabrica de cărămizi „Crișul" din Oradea s-a început fabricarea blocurilor mici de beton care înlocuiesc cărămida la mai multe categorii de clădiri. Un asemenea bloc este mai ușor decît 8 cărămizi luate la un loc și asigură o izolare termică superioară.

La fabricarea acestor blocuri se folosesc deșeuri din cărămidă roșie, care dau un aspect frumos clădirii, permițînd în unele cazuri să nu mai fie necesară șlefuirea exterioară. Pînă acum, în fabrică s-au confecționat peste 16.000 blocuri mici din beton care vor fi trimise șantierelor de construcții. Muncitorii de la fabrica „Crișul" luptă pentru sporirea producției și la alte sortimente de materiale de construcții. In luna aprilie ei au dat peste plan 624.000 de cărămizi, iar în prima decadă a lunii mai planul a fost întrecut cu 100.000 de cărămizi arse și 80.000 de cărămizi crude.

ANCHETA noastră

Acum, la încheierea campaniei agricole de primăvară, redacția noastră a întreprins o anchetă la S.M.T. Babadag, regiunea Constanța, spre a constata cum a fost folosit în această campanie parcul de mașini și tractoare al stațiunii, în scopul creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. Publicăm cîteva aspecte în legătură cu această problemă:

Despre folosirea tractoarelor la S.M.T. Babadag

Raidul meteziștilor

Părerea unanimă a celor de la S.M.T. Babadag este că brigada meteziștilor, a XV-a, condusă de utemistul Ion Dîrjan, e cea mai bună brigadă din stațiune. Și într-adevăr așa e. Colceac Cursaru, Tudor Cazalău, utemistul Toma Andrei, Ilie Stancu și Alexandru Enache sînt membrii brigăzii de meteziști care merită toată lauda. In această primăvară ei au făcut un adevărat tur de forță. Conform repartiției făcute, în campania de primăvară ei trebuiau să lucreze pămîntul colectiviștilor din Bălcescu. Lucrările ce trebuiau efectuate aci acopereau întreaga lor sarcină de plan în această campanie, 624 hantri. De la dispoziția primită nu s-au abătut cu nimic. La 18 aprilie ei terminaseră însă arăturile și însămînțările programate de colectiviștii din Bălcescu pentru epoca ... iar pentru însămînțările din ... de a doua epocă timpul nu se arăta încă destul de favorabil. Ce era de făcut? Tractoarele nu puteau fi puse pe butuci. Mai ales că în alte comune muncile rămăseseră în urmă. Cu aprobarea conducerii hotărîrea a fost luată; a început raidul meteziștilor.

Timp de două zile ei au venit în ajutorul brigăzii a III-a condusă de Gheorghe Oprea.

Planul era acum îndeplinit. Calendarul arăta însă 20 aprilie, iar arături și însămînțări mai erau destule de executat în raion. Peste o zi meteziștii se aflau la celălalt capăt al raionului, pe tarlalele gospodăriei colective din Atmagea. Brigada ce fusese repartizată aci nu putea face față muncii.

La 10 mai, cu cîteva zile înainte de terminarea campaniei, brigada își făcea un scurt bilanț. In raidul de peste 30 km. lucraseră fără nici cea mai mică reparație 1456 ore în brazdă și realizaseră 1100 hantri.

In „concediu"

Nu vă vom relata minunatele clipe petrecute de tractoriști în vreuna din casele de odihnă. Așa ceva nu a fost în intenția noastră, dar cu toate acestea vă vom vorbi despre un „concediu".

Să pornim pe firul faptelor. Brigada a VI-a condusă de Nicolae Paraschiv lucrează anul acesta pe tarlalele gospodăriei colective din Sabangia, comuna Sarichioi. Brigada a ieșit în campanie la 21 martie, iar pînă la 1 Mai, cînd însămînțările ar fi trebuit să se termine, din cei 458 hantri planificați pentru campania de primăvară realizase doar 235,4 hantri, adică 52 la sută.

Pentru acest 52 la sută există o explicație. Utemistul Mihai David realizase pînă la această dată din planul de 103 hantri doar 34 hantri. Activitatea lui între 21 martie și 1 Mai se concretizează astfel: 104 ore lucrate efectiv în brazdă, 156 ore reparație pe brazdă și 30 de ore timp nefavorabil lucrului.

Și, după atîtea „succese" răsunătoare, în ziua de 5 mai, membrii brigăzii au hotărît că e timpul să se mai odihnească după atît amar de trudă, așa că au părăsit tractoarele plecînd la mulți kilometri, în satele lor de baștină.

Zilele se scurgeau, afară soarele strălucea, țăranii însămînțau de zor. Tinerii noștri însă nu se mai hotărau să pună capăt „concediului", să se întoarcă la tractoarele părăsite. Cu toate acestea Nicolae Paraschiv, șeful brigăzii, nu-și făcea prea multă inimă rea. De la stațiune nu venea nici un control, iar cei doi elevi la practică în brigadă, mai scurmau cîte puțin pămîntul colectiviștilor din Sarichioi. Dar iată că în seara zilei de 9 mai o notă telefonică a stațiunii răsturnă toate planurile șefului de brigadă. Ce se spunea în notă? „Incă în cursul acestei zile elevii se vor prezenta la stațiune spre a se reîntoarce la școală". Ce-i de făcut? După o zi de șovăieli, în seara zilei de 10 mai șeful brigăzii se hotărăște și cere de la stațiune alți oameni în schimb.

Faptul vi l-am expus. Hotărîți acum cum pot fi socotiți membrii acestei brigăzi. Gîndiți-vă numai la tarlalele colectiviștilor din Sarichioi care din vina acestor tractoriști plimbăreți și leneși nu au putut fi lucrate la vreme, și hotărîți!

Poveste neterminată

O să încercăm a vă istorisi povestea neterminată a unui tractor K.D. 35 reparat de către Intreprinderea metalurgică de utilaj Medgidia. Bine, bine o să spuneți, lipsurile ivite în munca de reparare a unui tractor pot constitui subiectul unei povestiri dar de ce neterminată? Simplu. Ascultați.

Povestea a început de mult. Din iarnă. Atunci, împreună cu alte tractoare, K.D.-ul a fost expediat Intreprinderii metalurgice de utilaj din Medgidia pentru reparație capitală. Intreprinderea l-a primit, ba chiar l-a și expediat înapoi nu după multă vreme. De data aceasta era frumos vopsit, însoțit de un deviz a că-

CONTINUARE în pag. III

Studenților Institutului medico-farmaceutic din Cluj le sînt create largi posibilități de a-și exercita cunoștințele căpătate la cursurile teoretice. Sub îndrumarea medicilor de specialitate ei asistă la operații, putînd în felul acesta să-și perfecționeze pregătirea.

In fotografie: *Studenții Laviniu Munteanu și Dumitru Lungeanu, din anul IV, iau parte la o operație efectuată de doctorii Petru Martin și Petru Pitea. In amfiteatru, de jur împrejurul mesei de operații, se mai află numeroși studenți.*

LITERATURĂ-ARTĂ

Început de drum

GH. NICA

Andriana Bulgăre

Schiță

Intr-o seară de iulie, pe un drum ticsit de colb din lunca Bărăganului, păcănea o căruță hodorogită trasă de un cal. In căruță se afla Andriana Bulgăre, o femeie cu fața suptă, arsă de soare, cu ochii încercănați, obosiți. Bluza de stambă ce-i acoperea pieptul cădea lung peste fusta decolorată. In coșul căruței, Ion, copilul ei, un băiat de 10 ani, cu fața firavă și părul răvășit, dormea peste sacul de porumb cumpărat din tîrgul Țăndărei.

Cufundată în gînduri femeia ședea cu fața proptită în palme clătinîndu-se într-o parte și alta, odată cu căruța. Scuturată de zdruncinătura unei pietre, Andriana sălta capul și rămase cu privirile rătăcite peste căpițele de grîu și peste lanurile de porumb verde. Din cînd în cînd smucea din hățuri strigînd:

— Dii murgule, dii...

Ajunsă în loturile colectivei, Andriana oftă adînc, scăpă hățurile din mînă și rămase înțepenită pe scîndura dintre loitre.

— Au și arat, murmură în timp ce privirile-i rătăceau pierdute peste brazdele negre. Ispitită de izul proaspăt al pămîntului se dădu jos, sări peste șanț, rupse un colț de grîu și începu să-l fărîmițeze în palmă. Boarea pămîntului o făcu să icnească, îi umezi ochii. Bulgărele strivit i se lipi de degete de parcă nu ar mai fi vrut să se despartă de ea. Andriana strînse fărîmiturile în pumn, le aruncă și plecă tăcută în urma căruței. In clipele acelea cînd pentru ea totul părea rece, lipsit de viață, de peste cîmp se auzi nechezatul. Murgul se opri, rînji dinții și necheză și el. Andriana simți o apăsare în piept. Nechezatul o mînie atît de tare, încît se repezi, smulse biciul din căruță și lovi cu sete peste burta calului. Copilul care între timp se trezise strigă din fundul căruței:

— Asta-i armăsarul lui neica Stancu...

— Taci, se stropși Andriana scoasă din fire. Copilul încremeni.

— Ce-o avea mama? se întrebă.

Se iviră luminile satului. Andriana opri căruța lîngă o fîntînă cu ciutură. Adăpă calul și porni spre casă. La răspîntia uliței, o ajunseră doi oameni. Pe drum era cuptorul colectivei. Andriana respiră adînc și coti pe uliță.

Deodată calul se opri. Il prinse un om de căpăstru. Andriana își mușcă buzele de necaz:

— Diiii, strigă ea răutăcios în timp ce săgeta cu privirile pe omul care îi tăiase drumul și pe cel care se oprise lîngă șanț. Stancu ținu strîns de căpăstru și i se adresă blajin după cum îi era firea:

— Te căutarăm acasă, Andriano.

Femeia își frămîntă degetele pe bici. Nu răspunse. Celălalt om, organizatorul de partid, vorbi tot atît de domol, apropiindu-se de căruță:

— Colectiviștii s-au învoit să te ajute. Andriana pironi privirile în pămînt, mocnind în ascuns.

— Vii și dumneata, nea Dumitre? răsări glasul subțirel al copilului.

— Dar-ar boala în tine, să nu te mai am, izbucni Andriana ca friptă.

Copilul, speriat, rămase cu ochii holbați la maică-sa, care-l amenință cu biciul. Dumitru propti mîna de mănușa loitrelor, privi cu dragoste la copil și începu cu multă căldură:

— Ce dracu ai, fă Andriano? Parcă ți-a făcut cineva de urît de te oțărăști așa.

Cu tot întunericul, Andrianei i se păru că vede ochii lui Dumitru. Ii știa cît sînt de blînzi. De teamă să nu-i înmoaie inima, privi în altă parte învăluită de aceeași tăcere. Stancu lăsă calul slobod și se apropie de Andriana.

— Cu firea asta a ta n-ai să ajungi departe. De o juma' de an tot harță cauți sau mă ocolești de parcă aș avea coarne.

Andriana nu mai putu răbda. Cuvintele lui Stancu aveau ceva tăios, șfichiuiau inima.

— Așa, vasăzică — izbucni ea cu năduf — mă făcuși de rîs și acum mă iei cu firea, hai? Diii!... murgu, Diii!... răcni deodată la cal lovindu-l cu biciul. Mă iei cu firea, hai? mai repetă ea în timp ce se depărta. Stancu lăsă mîinile în jos, privi în urma căruței și oftă cu durere:

— Argățîi zece ani cu ea, dar firea tot nu i-o cunoscui. Dumitru puse mîna pe umărul lui Stancu.

— Lasă! nu te amărî. Așa-s oamenii.

Ajunsă acasă, femeia deshămă calul, îl băgă în șopron, îi dădu o pală de iarbă verde și intră încet în odaie. Ion se întinsese pe laviță. Munca din timpul zilei, învățătura și zdruncinatul căruței îl obosise. Dormea. Andriana îi potrivi perna, apoi se întinse și ea pe lavița vecină. Se chinui mult pînă să adoarmă. Purtarea ei față de Stancu o chinuia și mai mult. Gîndurile o munceau fără milă. Și amintirea acelei zile de neuitat îi revenea mereu în minte. Voia s-o alunge dar în zadar...

...Sosise primăvara... Se văzu alergînd pe ulița satului, desculță, cu toate că pe unele locuri mai erau petece de zăpadă. Nu simțea mustul pămîntului ce-i umezea tălpile și nici înțepăturile frigului. Alerga hotărîtă la căminul cultural să se înscrie în colectivă. Cînd dădu cu ochii de Stancu — așezat în fruntea mesei alături de Dumitru — simți că-i crește inima de bucurie, așa cum simțise în ziua cînd o ceruse Gavrilă Bulgăre de nevastă. Colectiviștii și oamenii care se adunaseră pentru a fi primiți în colectivă îi făcură loc să se așeze pe bancă, dar ea, Andriana, se mulțumi să stea proptită de gard.

Marin Nedelea, un țăran mijlocaș, roșcovan la față și cu mustața cănită de tutun, tocmai iscălea intrarea în colectivă. După ce ridică tocul de pe hîrtie strînse mîna lui Stancu, apoi pe a lui Dumitru și plecă spre locul lui. Făcu cîțiva pași dar se întoarse înapoi. Se scărpină pe frunte bombănind:

— D-apoi iaca la ce mă gîndii: Cu ce-o fi aia o fi. Iscăliți și mînzul, adăugă hotărît. Mișcat de hotărîrea lui Nedelea, Dumitru dădu cu pumnul în masă. Prinse tocul între degete și exclamă bucuros:

— L-iscălim, Nedelea, l-iscălim. Sătenii începură să-l aplaude, zîmbind.

— Așa mai zic și eu, sări moș Pandele grozăvos și, ca să-l vadă lumea mai bine, se ridică, prinse cu degetele sfîrcul mustății țepoase, îl răsuci și porni spre masă cu pieptul ieșit înainte să pară mai sprinten.

— Ptiuuu! se mînie moșul, auzi dandanaie; să-l înscrie și pe ăl din burta iepei și eu să-l țiu pe al meu să-mi are bătătura! Treabă-i asta? Ia tocul Stancule, auzi? ia tocul și — privind pieziș printre mustățile zbîrlite — iscălește colo ce zic eu! Zi așa: o mînzoacă murgă de două luni. Iscălita-i mă?

— Iscălit, răspunse Stancu imitînd spusa moșneagului, în timp ce căuta să-și stăpînească rîsul.

Andriana urmărea tăcută tot ce se întîmpla. Gîndindu-se la calul ei slăbănog și la petecul de pămînt pe care i-l lăsase Gavrilă Bulgăre fu străbătută de fiori reci. „M-or primi numai cu atîta?", se întrebă, uitîndu-se la Stancu. Privirile acestuia pîlpîiau ca o flacără. Trăia cele mai fericite clipe.

Dumitru îi făcu semn cu cotul și-i șopti:

— Vezi poate mai vrea careva să vorbească...

Stancu tresări și întrebă tare:

— Ne-am înscris toți? adică... cum să zic... se fîstîci el, mai e careva...? Se făcu tăcere. Dinspre gard se auzi vocea subțire a Andrianei:

— Eu...

Zeci de priviri se ațintiră în ochii Andrianei. Femeia se desprinse de lîngă gard, făcu cîțiva pași și se opri, repetînd sfioasă:

— Eu...

Din rîndul colectiviștilor se înălțară șoapte neînțelese. Andriana încremeni locului. I se păru că șoaptele acelea i se adresează ei, o batjocoresc. Obrajii ei supți fură străbătuți de valuri fierbinți. O undă rece i se strecură în inimă înghețîndu-i bucuria cu care venise să se înscrie.

Privirile ei din ce în ce mai întunecate se pironiră pe fruntea lată a lui Stancu.

„Mai am o nădejde — își zicea ea — pe Stancu..." Impărțiseră și pîinea și amarul împreună... Ea mai rămăsese ca înainte — slugă, lui Hălceanca.

Stancu tăcea. Tăcerea lui o uluia. Rămas ca prostit în fața colectiviștilor și a femeii care nu puteau să-l înțeleagă, să pătrundă tainele ascunse în inima lui, taine care îl legau de multe amintiri, Stancu simți pentru prima oară că-i piere graiul.

Spre tulburarea din ce în ce mai mare a femeii, Stancu se luptă mult pînă să ia o hotărîre. Mai întîi frămîntă degetele pe colțul mesei, apoi ridică privirile, clipi strîns și vorbi încet, tremurat:

— Vezi tu, Andriano, cum să zic! Tăcu o clipă, privi în ochii colectiviștilor și i se păru că citește acolo aceeași dojană. Uite, noi ăștia de aici, începu el mai hotărît, sîntem ai noștri, adică unul pentru altul, dar tu... Te-ai lepădat de chiaburoaică? Andriana simți că se rotește pămîntul cu ea și cu tot ce zărea prin păienjenișul ochilor. Obrajii i se roșiră aidoma pînzei ce acoperea masa. Buzele începură să-i tremure. „Mai făcut de rîs!..." Trupul ei uscățiv se clătină ca un arbore bătut de vînt. Lipi pumnii de piept și strigă cu tot amarul inimii:

— Ai uitat, Stancule, că am copil? Cu ce să-l hrănesc? Cu frunze de salcîm? Cu foi de porumb? Spune cu ce?

— Apăi că de asta am făcut gospodărie, izbucni Stancu. Avem și noi copii, slavă domnului, avem și noi copii... Dar te-ai lepădat de Hălceanca?

Andriana simți că o ia cu frig. Nu avea rude, nu avea pe nimeni, era străină ca un pui de cuc. Sub pleoape începură să-i licăre lacrimi. Dezamăgită, lăsă privirile în pămînt, mușcîndu-și buzele.

— Tocmai tu mă faci de rîs? Tu, Stancule?... Tu spui asta? Ai uitat cum mîncam dintr-un blid tînguindu-ne unul altuia amarul? Te-ai ajuns... Am venit aci cu sufletul curat. Curat ca lacrima din ochi. Mi-am zis că numai tu mă poți crede. Cînd colo, tocmai tu te-ai așezat de-a curmezișul că nu mai știu unde să-mi ascund ochii de rușine.

Și deodată se pomeni strigînd în neștire: „M-ai făcut de rîs Stancule, de rîs! Am să mă tîrăsc ca o șerpoaică, am să dau cu sapa și în piatră seacă, da-n gospodărie n-am să mai intru și nici la Hălceanca n-oi mai pune piciorul de azi înainte. Să știi."

— Rămîi cu noi. Stai, de ce fugi?... strigă Stancu.

Andriana nu-l mai ascultă.

Andriana se zbuciumă în pat oftînd din greu... Totul era prea viu în inima ei și părerea de rău o frîngea acum mai mult ca oricînd.

Intr-un tîrziu, truda zilei birui și Andriana Bulgăre adormi... Cam pe la al doilea cîntat de cocoși, lătratul puternic al cîinelui o deșteptă brusc. Era încă noapte.

Buimăcită de somn, femeii i se păru totuși că mai aude aceleași glasuri pe care le auzise în primăvară: „Rămîi cu noi, Andriano... Stai, de ce fugi?" Andriana strînse pleoapele, le deschise larg și începu să dea din mîini de parcă ar fi vrut să despice bezna în două. Se dădu jos bîjbîind prin întuneric pînă la fereastră. Cîinele tăcuse. Lipi fața de ochetul de sticlă. Ochii ei mari, verzui, căutau o fîșie de lumină. Rămase nemișcată, doar-doar s-o ivi vreo rază a răsăritului. Mîhnită de tărăgăneala nopții Andriana clipi către făcliile cerului, apoi către lacul de dincolo de gard... In apa-i sticloasă orăcăiau broaștele. Răsuflarea băiatului adormit pe lavița de lîngă sobă o atrase ca un magnet. Cu mîinile tremurînde îi răsfiră părul susurînd:

— Dormi mamă, dormi copile. Il sărută ușor pe frunte și ieși afară. Smulse o pală de mohor din tîrnă și intră în șopron. Adulmecînd izul de mohor verde, calul bătu din copite, suflă zgomotos și-și înfipse gura în firele crude.

— Hoo, murgu... Hoo că-ți dau, se răsti femeia la el. După ce îi răsfiră mohorul în iesle ieși în curte și se așeză pe piatra de lîngă colțul casei. Vîntul leneș ce se tîra înbălsămat cu arome de grîu și flori îi răcori pieptul. Cu fața proptită în palme ascultă în tăcere văicărelile broaștelor, strigătul pitpalacilor și al cîrsteilor. Era copleșită de singurătate. Își aminti de ziua nunții, de felul cum o îmbrățișase Gavrilă spunîndu-i: „O să trăim, Andriano, o să trăim... Avem căsuța noastră, avem un loc în luncă, sîntem tineri". Andriana nu putea să uite vremea aceea pe care o trăise alături de Gavrilă. Dar visul și fericirea pe care le așteptase de la viață au fost sfărîmate.... Gavrilă a plecat pe front și plecat a fost.

Trezindu-se din firul încîlcit al amintirilor, femeia se ridică de pe piatră. Incepu să-și frămînte mîinile, se văzu ca o pasăre cu aripile frînte. Durerea și-o ascunsese adînc, ca într-o celulă rece, întunecată. Pentru prima dată simți nevoia să găsească o portiță, o spărtură prin care să țîșnească spre viață, spre oameni. Zorile o găsiră rezemată de colțul casei. Femeia părea țeapănă, împietrită. Doar pleoapele i se mișcau din cînd în cînd. O pasăre de noapte trecu ca o săgeată fîlfîind din aripi. Andriana se deslipi de zid și se apropie de căruță. O trase în mijlocul curții, scoase calul din șopron și-l înhămă. După aceea, luă cele două seceri de sub streașina casei și le înfipse în loitre...

— Ioane maică, hai scoală...

Copilul se frecă la ochi, murmurînd.

Induioșată Andriana îi mîngîie fruntea. Băiatul deschise ochii întrebînd:

— Secerăm mamă?

— Secerăm băiete.

Lumina zilei năvălea grăbită peste șesul văduvit de păduri. Foile de porumb foșneau aspru. Căruța păcănea într-una învăluită de colbul ridicat de vînt și de copitele calului. Andriana rămase cu privirile rătăcite în zare, urmărind o turmă de nori fugărindu-se pe boltă.

Cuprinsă de neliniște, smuci de hățuri strigînd:

— Dii murgu... Diii...

Ion ședea în picioare pe scoarța căruței. Strecura privirile spre vrejurile de bostani printre care se pitula cîte o prepeliță sfioasă. Incet, încet, porumbiștile rămaseră în urmă. In fața lor se întindea același pămînt negru, arat proaspăt. Stoluri de ciocîrlani ce forfoteau printre brazde se înălțau cu strigăte ascuțite. Femeia se ridică, făcu mîinile pîlnie și privi departe peste ogorul reavăn pînă ce zări un petec galben, vălurind în bătaia vîntului. Petecul acela era fîștoaca de grîu semănat de ea în toamnă.

Calul iuți pasul clămpănind din potcoave. Ajuns la capătul locului se opri singur. Femeia luă secera și strigă la băiatul care deshăma calul:

— Mai știi să legi snopii?

— Știu mamă, răspunse băiatul.

In timp ce Andriana se pregătea de secerat, printr-o spărtură de nori se ivi fruntea soarelui scăpărător de luminoasă. Jucăușe, razele sărutară cîteva clipe spicele aurii, apoi se ascunseră după pîntecul mătăhălos și vînăt al unui nor. Ascuțindu-și țiuitul, vîntul sufla din ce în ce mai tare, iar spicele de grîu copt se aplecau la pămînt. Andriana se uita cu teamă, cînd la norii ce se roteau amenințători, cînd la spice. Bufni cu voce frîntă:

— Nu-i a bună vremea.

Auzindu-i glasul răgușit, Ion privi lung la fața schimbată a maică-si. Andriana secera de zor. Zăpușeala dimineții dogorea usturător de tare, dar ea secera, secera înfrigurată.

Norii se încruntau unii la alții ca niște sălbăticiuni, întunecînd tot mai mult zarea, dar Andriana se făcea că nu-i vede... Secera înainte. Sudoarea de pe frunte i se prelingea pe cutele obrajilor, îi săra buzele. Cămașa, aci i se lipea de spate, aci se umfla în bătaia vîntului...

Intr-un tîrziu, cînd nu mai putu îndura zăpușeala, se îndreptă de mijloc, își șterse apa de pe frunte și privi cele cîteva căpițe de grîu răsărite în urma ei. Ion lega snop după snop, îi căra și-i stivuia în girezi, luptîndu-se cu vîntul care-și zburlise coama de parcă ar fi vrut să-i smulgă snopii din mînă. Andrianei i se păru că băiatul se mișca încet. Ridică secera și strigă pălind:

— Nu sta, Ioane, nu sta! Acuși ne uităm cum ne zboară pîinea. Amintindu-și de vijelia din anul trecut, înțepeni cu gura căscată. Privirile i se înnegurară. Abia mai răsufla. Parcă vedea grămezile de paie răvășite, pe care le adunase în urma prăpădului.

Pe cer scăpără o lumină încolăcită ca o sfoară, urmă o bubuitură puternică uruind pînă departe spre sat. Andriana holbă ochii la norul uriaș și rămase ca prostită:

— Piatră... vine piatră, îi vesteau bătăile inimii. Clătinîndu-se răcni cu spaimă la băiat:

— Seceră mă-ă-ă... seceră. Copilului, sudoarea îi brobonea trupul. Mustățile spicelor i se lipiseră de piele înțepîndu-l. Indoit de mijloc, se străduia neputincios, să prindă spicele vălătucite, duse de vînt. In acest timp o nouă fulgerare aprinse cerul. Detunătura ce urmă zgudui pămîntul și inima băiatului. Cu mîinile tremurînde prinse a lega snopii secerați de el. Vîntul se dezlănțuia din ce în ce mai turbat. O picătură mare și rece căzu pe mîna femeii. O alta căzu peste glodul însetat. Gîndurile femeii se rotiră turburi ca și privirile. Din cînd în cînd scăpa printre dinți îndîrjită:

— S-aa duus grîușorul nostru.

Din depărtare se deslușiră niște păcănituri de căruțe. Andriana nu le auzi. Ridică secera blestemînd furtuna care avea să se deslănțuie din clipă în clipă. Uruitul căruțelor se apropia uluitor de repede. Andriana se răsuci pe călcîie și rămase ca o stană de piatră, privind cînd la șiragul de căruțe ce săltau afundîndu-și roțile în arături, cînd la oamenii care săreau jos apucîndu-se vajnic de secerat.

...Doamne cîți sînt... se miră ea, rămînînd cu privirile pironite pe moș Pandele, care tîra după el un maldăr de sfori. Venindu-și în fire, privea uluită la oamenii secerînd lanul care se topea văzînd cu ochii... Lanul ei...

In tot acest timp, Ion alerga ca o sfîrlează, căra snopii, și dădea ajutor la legatul grămezilor. Fulgerele cerului se întețiseră și focul lor șerpuitor despica norii. Intr-un tîrziu un tunet zguduitor se prăvăli urmat de grindină și de stropi mari de ploaie... Andriana simți o sfîșiere ciudată în inimă. Tăcută, cu buzele tremurînde, cu obrajii albi, umezi de lacrimi, se apropie de Stancu, îi luă încet mîna și fără să spună o vorbă, se plecă și i-o sărută. Acest gest, îi aminti lui Stancu de o altă zi, cînd își strivise mîna sub un boloboc și, ca și acum, Andriana i-o mîngîiase oblojindu-l. Adîncit în aceeași tăcere apăsătoare, Stancu își retrase încet mîna, simțindu-se parcă vinovat de durerile femeii. Apoi rămase privind ca și ceilalți la vîntul bezmetic care sufla peste miriștea deschisă, învolburîndu-se neputincios printre grămezile de snopi legați cu sfoară și curmei de tei...

Desen de BECA RIND

Forța brațului gingaș

Cînd versurile Mariei Banuș, apărute în ultimii doi ani, vor fi reunite în volum, vei descoperi cu încîntare proporțiile reale ale revirimentului literar marcat prin apariția poemului „Despre pămînt". Perioada de dureroase frămîntări creatoare, anterioară acestei apariții, a rodit în cele din urmă cu o asemenea putere de germinație, încît astăzi se poate spune nu numai că „poeta și-a regăsit uneltele", ci și că realizările sale stau pe pozițiile cele mai avansate în actuala configurație a poeziei noastre.

Determinant în această apreciere este faptul că, fără a-și trăda nici o clipă personalitatea și experiența, ci dimpotrivă conturîndu-le puternic, Maria Banuș abordează acum, mai frecvent și la o mai înaltă tensiune decît altă dată, marile probleme ale vieții cotidiene, își pune întrebările pe care și le pun milioane de oameni în dezbateri publice sau intime și le oferă, cu fermitate și delicatețe, un răspuns vrednic de epoca noastră.

Nu însă singurul răspuns (pe plan artistic) care se putea da. Nici un moment poeta „Bucuriei" nu-și conferă dreptul de a monopoliza justa apreciere asupra vieții, nici un moment ea nu pretinde să oglindească integral, fără drept de apel, fenomenul vizat. Dimpotrivă, Maria Banuș subliniază mereu extrema diversitate și bogăție a realității, precizare înfăptuită — și ea — cu mijloace artistice, ca în această pregătire a finalului din „La porțile raiului": „Sînt unii ce-aud mai deplin decît mine / cîntarea întregului./ Eu nu fac decît să trezesc / răsuflarea adîncă a harfei,/ chiuiturile naiului,/ geamătul cornului. / Dar cîte glasuri și cîte coarde nu răsună-n iubire?/ Spre cei ce le-aud mă-ndrept și le spun:/ Cîntați frumusețea,/ popasul, mișcarea, / întregul".

Ce este atunci propriu viziunii Mariei Banuș, ce leagă poemul „Ție-ți vorbesc, Americă" de „Copiii ne-așteaptă" și acestea de ultima sa creație „La porțile raiului"? Care este celula de bază multiplicată prolific în opera poetei?

Mi se pare, ca un prim lucru ce trebuie semnalat, că prin toate aceste lucrări străbate glasul unei femei. (Nu este aici locul să fac suma asemănărilor și deosebirilor pe care le descoperi alăturînd personalități atît de diferite ca Maria Banuș, Veronica Porumbacu, Nina Cassian, poate și Doina Sălăjan; încercările fugitive în acest sens, ca aceea dintr-un studiu al criticului Dumitru Micu, nu au fost prea fericite.)

Luîndu-te de braț, pășind alături de tine, Maria Banuș dezbate cu ardoare fundamentale probleme contemporane și aceasta nu numai că nu îți îndepărtează din auz căldura și timbrul glasului feminin, dar îți transmit dorința să răspunzi la rîndul tău, adînc, cu sinceritate, fără premeditări în efuziune și fără efecte retorice, pentru că altfel cuvintele tale ar suna strident, fals, alături de cele pătimașe ale femeii. Căci asculți un glas cu multe inflexiuni, aici duios, aici grav, odată visător, solemn altădată, și căruia nici senzualitatea, nici crisparea nu îi sînt străine. Vorbește o femeie — lucru vădit și din rotunjimea imaginii globale a fiecărui poem. Aproape nicăieri capătul brut al ideii nu poate fi tras afară fără ca întregul să nu se spargă. Sferele au fost cizelate atent și scînteiază. Iată, în poemul marei iubiri, această modernă cîntare a cîntărilor: „Adam și Eva se întorc la porțile raiului... Adam și Eva se țin de mînă și se apropie de porțile raiului". *Totul e cuprins aici: într-un ciob de oglindă se zărește aspirația milenară către fericire a bărbatului și a femeii — soți la bine și la rău, uniți în fața destinului. Criticii au remarcat splendida imagine care apropie continentele, văzute ca niște frunze de smarald plutind pe oceanele lumii și reduse, în cele din urmă, la esența lor, la o curte, în curte o casă, în casă o verandă, de stîlpii căreia o femeie își răcorește fruntea tulburată de amenințarea războiului. Pretutindeni, Maria Banuș aruncă o privire maternă asupra universului: fiii Americii sînt copiii vecinei de alături, osteneala aspră a bărbatului care-și culcă fruntea în poala femeii e domolită cu un singur gest alinător, nemulțumirea copiilor noștri lipsiți de apropierea celor maturi, excesiv de ocupați cu zidirea lumii „de la început", sfîșie sufletul atent al educatoarei și face să sune clopotele de alarmă. Și încă nu este totul. Prezența femeii este deosebit de limpede în alegerea detaliului, în armonia specifică a amănuntului care face concret-sensibil mesajul. Iată: America, vecina noastră, a orînduit prin casă și acum, în puterea nopții, cînd toți ceilalți dorm de mult, ea stă aplecată asupra mesei, sub cercul luminos al lămpii și, muncită de gînduri, pradă marilor îndoieli, lucrează tricoul mezinului ei. Greu să închipui o mai deplină, mai artistică imagine a Americii care vrea pacea! Dar, un bărbat ar fi creat-o oare astfel? E nesigur. Iată:* „Eva se zvîrcolește încă/ și țipă-n durerile facerii./ Eva -mbrăcată-n halatul ei alb de medic / intră în sala de nașteri,/ și — cu o singură mișcare/ blîndă și rațională—/ aduce seringa/ lîngă trupul cutremurat de durere, / lîngă marea-n furtună / lîngă marea de suferință, / și marea se potolește." *Cîtă putere de sugestie în această imagine simplă aparent la îndemîna oricui. Dar, dintr-un ipotetic arsenal de imagini, un bărbat ar fi ales-o oare? Indoielnic. Sau, în sfîrșit, iată: copiii ne-așteaptă, ne așteaptă de mult, să venim lîngă ei, să le dezlegăm tainele de care e plină lumea. Dar nu venim. Li se explică: constructorii socialismului, părinții voștri, n-au timp de voi. Au atîtea altele de făcut. Băiețelul a priceput; așa zice* „Am priceput,/ se-nvoiește fetița,/ răsucindu-și, tristă,/ codița." *Căutați să găsiți o mai fidelă și mai concentrată exprimare a naivității și curățeniei sentimentelor (complexe totuși) ale unui copil! Dar, un băr-*

Citind ultimele poeme ale Mariei Banuș

bat ar fi redat oare un astfel de gest? Nu cred! Finețea aceasta este, prin excelență, feminină.

Maria Banuș îți oferă, așadar, un braț gingaș. Ești gata să-l cuprinzi cu recunoștință și precauție, gata să-l susții curtenitor, să-l protejezi. Dar, ești abia la începutul drumului parcurs împreună. Nu te grăbi să te erijezi în protector. Vor fi surprize.

Am arătat de la început: cu ea, nu asculți banalități. Nu vrea și nici nu știe să le spună. Sufletul îi este răscolit de întrebări; îți le împărtășește și vrea să-ți știe părerea. E o discuție despre viață, unitară și complicată. Vorbește o femeie care ține să te convingă și așteaptă de la tine o replică la fel de pasionată. Replica ta, Americă. Replica voastră, cîntăreți ai dragostei dintre bărbat și femeie. Replica voastră, părinți.

Ține să convingă, totuși nu pledează avocățește, ca alții. Uneori își exprimă frămîntările, neliniștea, nedumerirea. Cîntecul cel mare despre Adam luptătorul și despre tovarășa lui izvorăște dintr-o astfel de nedumerire, de neliniște: „Ce se întîmplă?/ De ce nu se-aud răsunînd imnuri / spre lauda ta, zeu al iubirii?/ Unde-s statuile tale?"

Sînt întrebări și neliniști capitale. Apar și se zbat în conștiința ei, sub privirile tale și îți se transmit. Zborul lor febril e luminat de cunoaștere, de experiența omenirii pe care o apără și pe care o reprezintă. Femeia cunoaște prețul greu al vieții, a trăit războaie, și-a pierdut iubitul și copilul sub dărîmături, și-a văzut căminul distrus și anii cei mai frumoși — risipiți. Pentru o vreme totul părea iremediabil tern, cenușiu, amorf: „...viața a curs./ S-a dus iarăși la muncă / Lucra, dormea, mînca. / „Nu-ți fie frică, iubito. / Mă-ntorc".../ Și nu s-a ținut de cuvînt./ Totul era cenușă, / pe limbă cenușă, în sîn cenușă. / Vremea trecea". *Totuși, cu prețul unor uriașe încercări, încet-încet, încrederea în viață a renăscut, căminul a fost refăcut, un alt bărbat, un alt copil au venit să-i lumineze viața. Acum, un singur gînd: să nu-i piardă. Să nu-i mai piardă! Cine este femeia? Numele ei — Europa.*

O altă dimensiune a experienței. Femeia cunoaște bucuriile, fiorul și chinurile dragostei, însoțind tinerețea, maturitatea și toamna vieții, pînă cînd „din adîncul desișului/ începe să sune/ cornul sfîșietor al despărțirii". *Femeia, însetată de mîngîierea iubitului, frumos, înțelept, (în care totuși, uneori, rar, tot mai rar, învie robul și stăpînul nevrednic de robi de odinioară, neîncrezător și nevrednic de credință); femeia, părtașa clipelor vesele și amare, dornică de fericire, dar care înțelege că* „fericirea-a tuturor sau a niciunuia" *și care alături de tovarășul ei va lua cu asalt porțile raiului străbătînd drumul greu pînă la pomul de aur al cunoașterii, nu vrea să-și irosească anii într-o iubire săracă, măruntă, egoistă. Cine este femeia? Numele ei — Eva.*

Și încă o dimensiune. Femeia cunoaște sufletul copilului, această pastă moale în care trebuie să se imprime trăsăturile viitorului om. Pentru ca omul să fie format așa cum cer zilele noastre, așa cum cere inima părintelui, trebuie dăruit timp, ceas după ceas, zi după zi, de-a lungul anilor. Altfel... „Să nu ne trezim cîndva / departe de ei,/ între uriașii de stei/ și puzderii de astre,/ departe,/ atît de departe/ de băieții, / de fetițele noastre, / de întrebările lor/ de care ni-e dor". *Femeia înțelege și aceasta în lumina experienței ei și a altora. Cine este femeia? De astă dată nu-i aflăm numele. Să-i spunem — Maria.*

Astfel, după ce ai fost martorul tăcut al frămîntării unei atari conștiințe, înțelegi strigătul patetic care le rezumă. E un apel la conștiința omenirii. E o deslănțuire a forțelor uriașe galvanizate de tragicele experiențe ale Europei, ale Evei, ale Mariei. Asculți acum zguduit, glasul unei femei-cetățean și tribun al umanității. Imperativele ei au ceva din solemna vibrație a adevărului irezistibil. Mîna ușoară, capabilă de mîngîieri aeriene, se dovedește în stare să reteze adevărul de minciună, să se închidă în pumn și să lovească de moarte minciuna. Minciuna senatorilor, a generalilor, a tuturor celor care împuiază zilnic mintea vecinei cu șoapta otrăvită: „Europa se pregătește să vină la tine/ să-ți rupă liliacul din rădăcină,/ să-ți împrăștie inima./ Să le-o luăm înainte!" *Glasul luptătoarei acoperă șoapta perfidă:* „Sora mea, prietena mea,/ nu-i prea tîrziu,/ încă nu-i prea tîrziu./ Desfă-te din strînsoarea minciunii./ Descolăcește-i din jurul tău trupul de șarpe/ și ucide-o./ Caut-o la temelia căminului tău/ și ucide-o./ Smulge-o de sub căpătîiul celor iubiți/ și ucide-o".

Minciuna strecurată pe cărările dragostei, minciuna care deschide tarabe grețoase și defăimătoare, arătînd trecătorilor fie „o pereche de pulpe-n ciorapi negri de nylon", *fie turturele dresate* „senine, cuminți, aripă-n aripă, cu panglicuțe roze la gît", *minciuna aceasta rămîne dușmanul înverșunat și abil, crud și alunecos, care trebuie răpus. Pe cîmpul de luptă presărat cu jertfele zilelor și nopților de trudă și veghe, victoria rămîne incontestabil a Mariei Banuș. Și cum ar fi altfel? Iată-i aliații:* „Vino, bătrînule Whitman.../ Vino, răzbunătorule Maiakovski". *Titanii au venit, au apropiat mult victoria. Trebuie însă să urmeze și alții, mereu alții. De aceea,* „Spre muzicieni, spre poeți și spre sculptori mă-ndrept / și le spun: / ...Dați lui Adam luptătorul / și tovarășei lui / cîntecul adevărului / și al tăriei,/ cîntecul zbuciumului/ și-al seninătății/. Căci drumul e lung și plin de primejdii/ și de sub tălpile lor o să mai picure sînge./ Dați frumusețea ce-mbărbătează/ și bucură,/ și dezvăluie lumea"

Uneori minciuna ne este tare aproape. Am încălzit-o la sîn și nu ni se pare că vatămă. Nu are chipul de viperă, ci, paradoxal, are înfățișarea programului nostru zilnic, programului nostru supra-încărcat, prea încărcat, chipurile, ca să mai găsim timp să ne creștem copiii. Minciuna... Limpede, ferm și adînc, iată răsunînd glasul luptătoarei, ușor îndulcit de iubire: „In fiece zi / cînd soarele-i sus, la amiază,/ ori înainte de înserează,/ să punem uneltele jos,/ să ne clătim frumos/ fața și mîini/ de praf de piatră,/ de praf stelar,/ de sudoare și de nectar,/ și să ne întoarcem către copii/ în fiece zi'".

★

...Ați străbătut drum lung împreună. Acum, însă știi: brațul cel gingaș nu e fragil, ci plin de forță. E întărit de forța adevărului. E brațul ferm și delicat al unei jumătăți din omenire. El mînuiește mistria, seringa și pana, leagă rănile, alină și sprijină, inspiră poezia și sculptura, poartă scutul și arma. El nu cere reducerea poverilor pentru alții, pentru că nu și-o revendică nici sieși. Acest braț va iscăli întotdeauna pactele prieteniei și păcii și va fi gata să apese trăgaciul țintind asupra ucigașilor care le-ar rupe. El va mîngîia fără moliciune copilul și va crește din el un om adevărat.

Lumea frămîntă pîinea, poartă roaba cu beton sau duce pușca la ochi — numai cu ambele brațe. Niciodată cu unul singur.

Să-i mulțumești adînc Mariei Banuș pentru superba înțelegere a acestui lucru.

ȘTEFAN IUREȘ

Decada dramaturgiei originale

Printre numeroasele teatre din țară care participă la Decada dramaturgiei originale se numără și colectivele celor mai tinere teatre din țară: Galați și Bîrlad, care și-au deschis porțile abia în actuala stagiune.

Iată în fotografiile noastre două scene din spectacolele pe care le vor prezenta în concurs colectivele artistice ale celor două teatre.

O scenă din spectacolul Teatrului de stat din Bîrlad cu piesa „Mielul turbat" de Aurel Baranga în direcția de scenă a maestrului emerit al artei Sică Alexandrescu (asistent de regie tînărul Cristian Nacu) clișeul din dreapta.

Moment din spectacolul cu piesa „Preludiu" de Ana Novak în interpretarea actorilor Teatrului de stat din Galați (direcția de scenă aparține regizorului Crin Teodorescu). **stînga.**

Pe marginea conferinței orășenești U. T. M. Tg. Mureș

Ți-a fost dat vreodată, cititorule drag, să participi la o conferință raională sau orășenească U.T.M. ?... Ea sintetizează munca a zeci și zeci de organizații, a mii și mii de utemiști, depusă într-un an de zile.

De altfel nu intenționăm să facem propriu-zis o analiză a unei asemenea conferințe. Vrem doar să-ți facem cunoștință cu cîteva fapte, cu unele preocupări și năzuințe ale unor tineri pe care i-am întîlnit zilele acestea în străvechiul oraș de pe Mureș — Tg. Mureș.

★

Pentru... pentru...

...Pentru ca munca fostului comitet orășenesc U.T.M. să fie considerată satisfăcătoare.

Votul era unanim.

Un asemenea calificativ nu se dă ușor. Pînă au ajuns însă la această concluzie delegații la conferință au întors comitetul pe toate fețele...

S-au făcut multe lucruri frumoase. Și ele au fost evidențiate. In întreprinderile din oraș poți număra 205 brigăzi ale tineretului și 37 posturi utemiste de control. Ele au avut un cuvînt greu de spus... 1025 de tineri fruntași în producție. Și cu aceștia te poți mîndri. Toți folosesc metode avansate în munca lor... Unde mai pui că, în rîndurile lor, afli 75 de inovatori... Și, de toate acestea comitetul orășenesc U.T.M. nu a fost străin...

Lauda își găsește însă mai puțin loc în asemenea ocazii. Oamenii au ridicat probleme, le-au analizat, le-au frămîntat în toate felurile, apoi au hotărît măsuri pentru viitor...

— Avem într-adevăr 1025 de fruntași în producție, și-a spus părerea Dumitru Cozoș. Nu-i urîtă cifra. Dar... mică. Ce ne facem cu ceilalți, cu cei aproape încă 5000 de tineri muncitori din raza orașului ?... Toți tinerii trebuie să ajungă la nivelul fruntașilor. S-a gîndit oare îndeajuns comitetul orășenesc la aceasta ?... Nu.

Dumitru Cozoș e fruntaș în producție. A mărturisit însă că nu poate fi mulțumit atîta timp cît mai există tineri rămași în urmă.

Din nou probleme. Unele mai mult, altele mai puțin spinoase. Toate însă necesită o rezolvare mai operativă. Aceasta este cererea bine gîndită și întemeiată a utemiștilor delegați.

...Un tînăr de la „Ciocanul" a avut un necaz. A vrut să-și deschidă sufletul în fața biroului comitetului orășenesc U.T.M. A venit la sediu, a făcut anticameră nu știu cîtă vreme la tovarășul Colojvary, primul secretar, după care a primit următorul răspuns: „Astăzi, n-avem timp să discutăm..."

— Mai multă grijă față de nevoile tinerilor !... Să-i ascultăm cu mai multă atenție !... Să-i îndrumăm cu mai multă căldură !... a cerut Rațiu Bolog, în numele utemiștilor de la fabrica „Encel Mauriciu".

Observațiile critice ale delegaților — fie că erau referiri la stilul de muncă al organului, fie că se refereau la alte probleme ale muncii utemiste — toate au fost făcute cu scopul de a da un nou impuls muncii, astfel ca în viitor utemiștii din orașul Tg. Mureș să acționeze cu mai multă energie, cu mai multă pasiune și abnegație.

★

...Privirile celor peste 200 de delegați s-au îndreptat apoi spre balconul din dreapta sălii. De acolo, de sus, un bărbat bine făcut, relativ tînăr încă, cu o voce plăcută de bariton, ceru cuvîntul.

CÎTEVA FAPTE DE AZI ȘI... DE IERI

— Noi, cei trecuți de anii tinereții, ne bucurăm din toată inima privindu-vă cum creșteți și vă înălțați sub ochii partidului. Am aflat aci despre multe lucruri bune înfăptuite de organizația U.T.M. din oraș. Și... auzindu-le m-am simțit tare bine. Au fost însă și momente în timpul desfășurării conferinței care mi-au pricinuit — cum să vă spun ? — neliniște, un fel de durere sufletească. Ni s-a vorbit astăzi despre unii utemiști care mai sînt pasivi... despre unii tovarăși din comitetul orășenesc care nu sînt atenți față de tineri, față de nevoile utemiștilor și tinerilor... M-am gîndit: în trecut, în vremea ilegalității, s-ar fi putut oare afla la uteciști pasivitate ?... Nu. Vă asigur că nu... Îmi amintesc că tot aici, în localul fostei primării a orașului, unde noi vorbim acum despre munca și sarcinile utemiștilor, în urmă cu ani...

...Era imediat după dictatul de la Viena, în mohorîta lună noiembrie a anului 1940.

Mai bine de jumătate din numărul muncitorilor din oraș erau șomeri. Printre aceștia, mii de tineri. Lipsiți de lucru, oamenii flămînzeau, sufereau de frig.

Intr-o noapte, conducerea organizației locale de partid s-a întrunit pentru a se sfătui asupra acțiunilor ce aveau să le întreprindă comuniștii pentru a ușura cît de cît situația nenorocită în care se zbăteau muncitorii. La ședință a fost invitat și secretarul organizației orășenești a U.T.C. (Numele lui conspirativ era Obi).

— Vă prindeți, Obi — l-au întrebat tovarășii — să mobilizați 1000 de tineri la demonstrația pe care o vom face în fața primăriei ?...

Să te avînți într-o astfel de treabă, era pe vremea aceea nu numai foarte greu, dar și foarte periculos. Te păștea la fiecare pas închisoarea, bătăi, umilințe, chinuri și uneori chiar plumbii.

Și tînărul nostru porni în plină noapte să-i adune pe membrii comitetului U.T.C.

Încălțat cu o pereche de pantofi rupți, pășea pe asfaltul umed și rece, cu ochii în patru, pentru ca nu cumva să fie zărit de vreun „curcan" sau agent al siguranței lui Horthy. La cel mai mic zgomot care i se părea suspect, tresărea. Il cuprindea teama.

Își aducea însă deîndată aminte de fețele supte ale muncitorilor și ale mamelor cu copii lihniți de foame, stînd ore întregi în fața unei barăci pentru o farfurie de apă chioară în care înota, ici colo, cîte o fasole sau un bob de mazăre. Își amintea și de vorbele secretarului de partid: numai prin luptă se poate cuceri libertatea... Atunci, luîndu-și parcă o piatră de pe inimă, tresări din nou și, rușinat de parcă ar fi furat la careva ceva, își birui frica...

A ajuns în sfîrșit cu bine la toți tinerii săi tovarăși... Un plan amănunțit de acțiune, membrii comitetului U.T.C.-ului s-au împărțit pe străzi, cartiere, și astfel a început mobilizarea — mai întîi a uteciștilor, apoi a sute și sute de tineri...

In ziua fixată de organizația de partid coridoarele și sălile primăriei erau ticsite de lume. Peste 4000 de muncitori și muncitoare s-au adunat aci sub lozinca lansată de partid — *Vrem pîine, vrem pace*...

Povestitorul se opri pentru o clipă, trase cu putere aer în piept apoi continuă.

— Eram martorul unei bătălii pe care nu o voi uita niciodată. Încordarea oamenilor, aproape înnebuniți de foame, erat atît de puternică încît îți făcea impresia că din moment în moment zidurile bătrînei primării a orașului se vor prăbuși ca nimic... Inspăimîntat, nemernicul de primar fugi din primărie — dar nu prin ușă, căci era baricadată de lume — și se prezentă la prefectura poliției...

Deodată, din piepturile a peste 1500 de tineri (vă aduceți aminte de angajamentul secretarului U.T.C.-ului !...) ca un trăznet a răsunat: **„Trăiască Partidul Comunist".**

...Și cînd polițiștii îmbrăcați în negru, cu săbii late prinse în cingători, au sosit la fața locului, 4000 de oameni au strigat ca unul singur: **„Nu discutăm cu poliția, jos fascismul..."**

Copoii poliției, înarmați cu săbii și pistoale, înfricoșători prin ținuta lor, îi căutau de zor pe conducătorii acțiunii. Nu i-au putut găsi însă. Uteciștii — vreo 60 la număr — care erau însărcinați cu paza acestora, au făcut cerc în jurul lor și pe nesimțite i-au scos din primărie conducîndu-i pe la casele muncitorilor...

Astfel s-a terminat demonstrația. Și era cu atît mai bine cu cît ea a decurs fără pierderi — nici un comunist, nici un utecist nu a căzut în mîna bandiților...

Vă interesează probabil rezultatul.

A doua zi a apărut la primărie un anunț în care se spunea că șomerii vor primi de lucru; victoria era a demonstranților.

Povestitorul făcu din nou o scurtă pauză. Se pregătea să expună un alt fapt din viața uteciștilor. Delegații la conferință erau numai ochi și urechi. In sală domnea o liniște desăvîrșită.

In momentul acela de răgaz m-am adresat vecinului meu cu rugămintea de a mă lămuri cine-i acest tovarăș.

— Cum, nu știți ?... mi-a răspuns el în șoaptă. Este doar, tovarășul Mauriciu, prietenul nostru, fost utecist în ilegalitate. Așa-i că le spune bine ?... De la oameni ca el poți învăța multe, ar trebui să-i invităm mai des în mijlocul nostru...

★

Și în timp ce conferința orășenească U.T.M. își continua lucrările, într-un alt capăt al orașului, alți delegați, la o altă conferință a raionului U.T.M. Tg. Mureș, discutau problemele lor, problemele muncii și sarcinile utemiștilor de la sate...

MILU BURAN

Corespondenții ne scriu

In sprijinul producției

La fabrica de bere „Banovița" din Turnu Severin, muncitorul Guță Petre a găsit un nou procedeu de înlăturare a timpilor morți din procesul de producție, mai ales atunci cînd intervin întreruperi de curent.

Dintr-un motor Ford, ce era aruncat la fier vechi, el a construit un compresor de aer, care se întrebuințează la arderea focurilor. Acesta este ușor de pus în funcțiune, acționat de un motor cu explozie și combustibil lichid. Prin folosirea acestui compresor — în lipsă de curent — și cu motorină, se realizează importante economii și sînt eliminați timpii morți din producție.

Corespondent
A. BAGHINA

Fapt divers

Intr-o zi cu soare cald de primăvară, treceam fără grabă pe o stradă îngustă din orașul Deva.

Atenția mi-a fost atrasă de doi copilași care se jucau lîngă marginea trotuarului, unde era o adîncitură cu apă. Apa era adunată aici de ziua trecută, cînd plouase. Copiii — Eleonora Chiș, o fetiță de vreo 4 ani și Niculae Popa, un băiețel cu vreun an mai răsărit — înjghebaseră corăbii de hîrtie și le împingeau cu bețișoare subțiri în lungul și-n latul „mării" descoperite de ei. Aveau fețele îmbujorate de bucuria jocului, poate nou pentru ei.

O clipă, m-am văzut și eu copil, alături de ei, luînd parte la bătălia navală. M-am oprit lîngă ei și priveam la fericirea ce licărea în ochii lor mici și strălucitori. Unul dintre ei a întrebat de ce m-am oprit și m-a rugat să nu le iau bărcile. Cu un zîmbet care a dat încredere băiatului, am răspuns că nu le iau și am plecat încet pe stradă.

Deodată, de după colțul străzii se ivi pericolul care părea de neînlăturat: un camion mare de construcții — Skoda, înainta greoi pe strada îngustă. Cîțiva metri încă și le strica totul.

Copiii înspăimîntați de claxonul mașinii nu știau ce să facă. Au sărit înlături și s-au repezit lîngă peretele casei privind cu sufletul la gură corăbiile rămase fără echipaj, destinate pieirii în mijlocul bălțoacei.

Camionul își încetini mersul. Prin geam, pe fața omului de la volan am văzut un zîmbet bun, înțelegător. Cu atenție stăruitoare pe care am ghicit-o-n privirile lui, mîinile puternice au condus mașina astfel, ca mica bălțoacă cu flota ei să scape neatinsă. Camionul trecu înainte claxonînd vesel.

Copiilor nu le venea să creadă. S-au șters la ochi și nu s-au convins decît cînd privirile lor s-au oprit asupra fiecărei corăbii și cînd acestea împinse din nou au început cursa.

M-am depărtat uitîndu-mă încă odată înapoi la copiii fericiți. Zîmbetul șoferului și bucuria de pe fețele copiilor trăiau încă în mintea mea și parcă îmi împărtășeau și mie din bucuria lor. Șoferul a știut să prețuiască pînă și un joc nevinovat de copii.

Corespondent
VICTOR COPOSESCU

Buni gospodari

Privirea omului care lucrează la mașină lunecă în tot cuprinsul sectorului. Soarele luminează mormanele de moloz de pe jos — rămase încă de la construcțiile noi ce s-au făcut — norii de praf din aer. Peste tot sînt aruncate grămezi de fier vechi.

Iată că tînărul nostru care privește, tresare: un om s-a împiedicat de niște bucăți de fier vechi și a căzut. Altul conduce anevoie un cărucior cu materiale, ocolind molozul.

Acum i-a venit un gînd care-l face să rîdă: uzina frumoasă, în jur lumină, aer curat, toate lucesc. Așa a văzut într-un jurnal la cinematograf și a citit în cărți. Numai așa nu-i acum aci, ci cu totul pe dos. „De ce n-ar fi și la noi curat și plăcut ?

Apoi, alt gînd: „Dar grămezile de fier vechi, dacă vor fi strînse, pot fi retopite. Vor da atîtea piese în plus, atîtea unelte. Pe urmă, șina poate fi desfundată și folosită"...

In pauză înfățișă propunerea de gospodărire a sectorului celorlalți tovarăși. Constată că mulți s-au gîndit la aceasta.

Și astfel, tinerii dintr-o secție a Uzinelor metalurgice „Progresul" din Brăila, condusă de tînărul inginer Nicolae Moise, au pornit să-și gospodărească mai bine locul de muncă, să-i dea un aspect mai plăcut. Iar munca lor a dat roade frumoase. S-au strîns 5 tone de fier vechi, care a fost retopit. Pe de altă parte, magazia veche, cu aspect urît, a fost demontată, iar materialele din ea depozitate într-o altă magazie, nouă. Brigada de tineret condusă de inginerul Maxim a desfundat linia de cale ferată, pe o distanță de 100 metri. Tot molozul ce se afla în sector și care-i încurca în muncă a fost transportat în altă parte.

Tineri ca Steluța Constantin, Nicolae Lipan și alții au muncit cu multă însuflețire la înfăptuirea acestei acțiuni. In felul acesta ei și-au înfrumusețat și și-au făcut mai plăcut locul de muncă.

Corespondent
ION IONIȚĂ

Centru de creație a modelelor

La Industria Bumbacului B din București, s-a obținut o nouă realizare de seamă: a luat ființă centrul de creație pentru elaborarea și îmbogățirea desenelor de țesături. De curînd membrii acestui colectiv au executat, la cererea cumpărătorilor, 5 modele noi, care au și intrat în lucru. Sînt desenele de pe pînzeturile organdi cu puncte, pentru materialele de rochii „Lotte" și „Valchiria", pentru poplin și gabardin special.

La crearea modelelor s-au evidențiat muncitorii și tehnicienii Mircea Dordea, Dumitru Ciulei, Maria Panitof, Elena Semionovici și alții.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

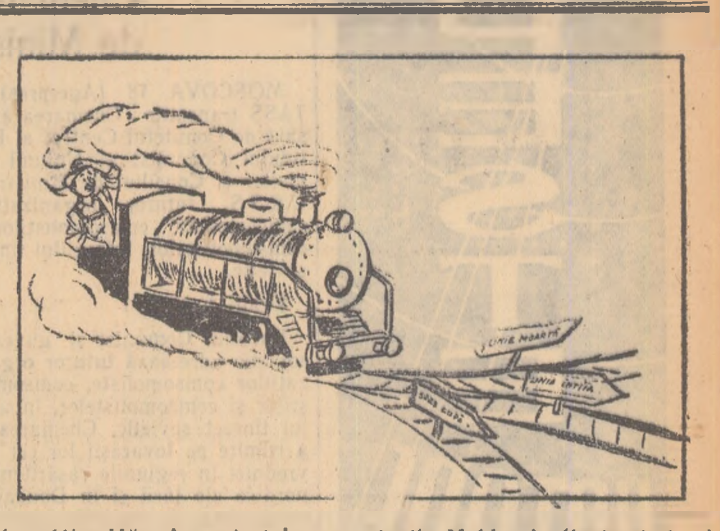

La subsecția Bogdana a secției Dîlga, din G.A.S. „Dîlga", raionul Lehliu, se lucrează la vii. In fotografie: echipa de lucrători condusă de șeful de echipă Tudor Streche execută sub directa conducere a brigadierului pomiviticol Vasile Bordeianu, cercuitul și legatul viței de vie.
(Foto: AGERPRES)

Spartachiada de vară a tineretului

In ce direcție merge „LOCOMOTIVA"

Ioan Stoian
președintele Consiliului central al asociației sportive Locomotiva

Consiliul central al asociației Locomotiva și-a propus prin planul său de acțiune să activizeze și să mobilizeze colectivele sale sportive pentru a organiza la un nivel satisfăcător etapa I-a a Spartachiadei de vară a tineretului.

Din primele acțiuni întreprinse de asociație se observă că noua ediție a Spartachiadei tineretului este primită cu interes de către numeroși tineri. Cu toate că întrecerile primei etape au întîrziat aproape în toate colectivele, un număr mare de tineri se îndreaptă acum pe terenurile de sport.

Primele măsuri

Cu ajutorul Direcției Cadre și Învățămînt din Ministerul căilor ferate și P.T.T.R. au fost trimise instrucțiuni și regulamentul Spartachiadei în toate colectivele, precum și în toate școlile profesionale și medii tehnice C.F.R. pentru a mobiliza tinerii din aceste școli în întrecerile primei etape.

La stadioanele din Timișoara și Arad ale colectivelor noastre, au fost expuse panouri și lozinci pentru a trezi interesul tineretului pentru spartachiadă. Au fost luate măsuri care să asigure baza materială: echipamente și terenuri sportive. O serie de colective ca cele de la C.F.R. Sibiu, Lugoj, Sighișoara, Caransebeș, Craiova și altele au amenajat terenuri de volei, piste pentru atletism și curse cu obstacole G.M.A.

Din fondul directorial al unor întreprinderi ca, de pildă, Complexul C.F.R. Grivița Roșie, Atelierele C.F.R. Galați și altele, s-a procurat pentru colectivele sportive inventarul sportiv necesar.

Din primele acțiuni evidențiem preocuparea lăudabilă a unor colective sportive ale asociației Locomotiva:

— C.F.R. Arad — *unde pînă astăzi au fost antrenați 78 participanți la atletism, 60 la volei și 132 la fotbal.*

— Școala profesională de pe lîngă Atelierele C.F.R. Timișoara *care a mobilizat peste 500 participanți la fotbal, handbal, volei și atletism.*

— Școala C.F.R. Arad, *care a mobilizat 265 elevi la atletism, volei, oină și fotbal.*

— *La* C.F.R. Simeria, *sînt 352 participanți, la* Sibiu *peste 400, iar în* București *numărul acestora trece de 2.500.*

Din centralizarea datelor existente la asociația Locomotiva, rezultă că pînă în prezent la Spartachiada de vară a tineretului au participat 17.644 de tineri.

Scuze „obiective" (?!)

Desigur că această participare nu este nici pe departe mulțumitoare față de posibilitățile noastre. Există însă colective sportive care tratează cu indiferență această importantă competiție sportivă a tineretului și în general problemele sportive, invocînd deseori scuze „obiective". Pentru edificare voi cita — printre altele — un exemplu concludent în care compar unele rezultate obținute de două colective sportive cu posibilități asemănătoare, însă cu rezultate cu totul deosebite. Mă refer aci și la acțiunile din trecut ale acestor colective, mai ales din punct de vedere calitativ.

Este vorba de colectivul sportiv Locomotiva Grivița Roșie *și de colectivul* Locomotiva I.C.M.— C.F.R. din Pitești.

1) La Grivița Roșie, *unde pînă nu de mult a fost președinte tov. Petcu Ștefan, se desfășoară în mod permanent o muncă colectivă. Cînd e vorba de îndeplinit o acțiune, Consiliul colectivului antrenează cu el conducerile cercurilor și secțiilor sportive. Fiecare membru răspunde de cîte un cerc din cele 36 existente și se străduiește să orienteze întreaga activitate în cercuri, pentru realizarea obiectivelor fixate de colectiv. Colectivul Grivița Roșie are baza sa proprie, amenajată prin muncă voluntară. El a reușit să-și asigure sprijinul organizației U.T.M., al comitetului de întreprindere și al administrației.*

2) La colectivul Locomotiva I.C.M., (Întreprinderea de Construcții Metalice Pitești) — *unitate C.F.R., președinte tov. Georgescu C.—situația se prezintă diametral opus. Întreaga activitate a acestui colectiv sportiv se rezumă numai la existența unei echipe de fotbal. Deși în unitățile care aparțin de acest colectiv mai activează o secție de volei și una de baschet, acestea trăiesc numai datorită eforturilor personale ale sportivilor. Cele cinci cercuri sportive nu trăiesc viața lor organizatorică deoarece colectivul sportiv nu le-a instruit și nu le-a organizat activitatea. Stadionul colectivului este neîngrijit și prezintă pericolul de degradare. De organizarea Spartachiadei nici nu a fost vorba aci. Vinovat de această stare de lucruri este tov. Georgescu C. de care se poate spune că prin inactivitatea sa nu face cinste responsabilității de președinte al colectivului sportiv. De asemenea vinovat este și comitetul de întreprindere de la Atelierele I.C.M.-C.F.R. Pitești. Acesta nu a analizat munca colectivului sportiv și nu a tras la răspundere pe tov. Georgescu C. pentru inactivitate.*

Asemenea „preocupări" există și în alte colective sportive. La atelierele P.T.T.R. Clăbucet *(președintele colectivului — tov.* Gh. Stănescu), la Ministerul C.F.R. *(președintele colectivului — tov.* V. Munteanu) la D.R.N.M. Constanța, *(președintele colectivului* — tov. Gh. Cîrstocea, *și la alte unități, tovarășii respectivi nu au întreprins nimic pînă nu au fost împinși de la spate de către tineret, cu toate că au fost instruiți de asociație și de organele locale.*

Aspecte ...autocritice

La un nivel încă nesatisfăcător se desfășoară Spartachiada în regiunile Moldovei *(instructori ai asociației tovarășii* Hrușcă Mihai și Sever Vasiliu), *în regiunea* Craiova *(instructor* I. Moraru), *chiar și în orașul* București *(instructor* Alexandrescu Cornel). *Pentru stimularea organizării Spartachiadei în prima etapă, Consiliul central al asociației Locomotiva a trimis activiști și tehnicieni în centrele care se prezintă mai slab, cu sarcina de a activiza colectivele și a le ajuta în organizarea concursurilor Spartachiadei. Nu este mai puțin adevărat că nici Consiliul central al asociației nu s-a străduit să asigure o mai competentă conducere a activității colectivului nostru sportiv pentru antrenarea unui cît mai mare număr de tineri la Spartachiadă. Și din lipsa noastră de activitate, din impresia că* „totul va merge bine ca și în Spartachiada de iarnă", *întrecerile sportive în cadrul colectivelor C.F.R. și P.T.T.R. nu au început la timp, conform datelor prevăzute în regulament.*

Nu este mai puțin adevărat că sînt și o serie de organizații U.T.M. care au lăsat această treabă numai pe seama colectivelor. La Atelierele C.F.R. Cluj *(tov.* Drăgan Nicolae, *președinte al comitetului de întreprindere, iar tovarășul* Maxim Iuliu, *președintele colectivului sportiv)* la Direcția regională C.F.R. București (Iordache Alex. *președinte al colectivului sportiv,* Mitarcă Ion, *secretar al comitetului U.T.M.), la* D.R.N.M. *Constanța și altele, nu s-a întreprins nici o acțiune pentru ca organizațiile U.T.M. împreună cu colectivele sportive respective să treacă la organizarea Spartachiadei. Este de dorit ca și organizațiile U.T.M., mai cu seamă cele din întreprinderile mari să devină un factor principal în această întrecere. Cu totul diferit — în bine — se prezintă situația din acest punct de vedere la* Atelierele C.F.R. Pașcani *și* Atelierele Auto-Iași.

Consiliul central al asociației Locomotiva, cu sprijinul organelor sindicale, de U.T.M. și administrative, va fi mai exigent în desfășurarea Spartachiadei, în stabilirea responsabilităților „cadrelor tehnice. Cu ajutorul ziarelor „Lupta C.F.R." și „Fulgerul" vom încerca să extindem permanent metodele bune folosite de colectivele sportive fruntașe, rezultatele obținute de acestea; de asemenea vom lua o atitudine critică împotriva acelor colective care vor încerca să se achite în mod formal de această sarcină.

Pentru trezirea interesului maselor de tineri se vor atrage în organizarea Spartachiadei tovarăși cu munci de conducere, fruntași în producție și fruntași sportivi care să asiste la întreceri; tinerii care vor obține rezultate bune vor fi popularizați la locul de muncă și prin cele două ziare ale ministerului.

O părere...

Profit de acest prilej și-mi exprim părerea că ar fi bine să se treacă la o mai largă popularizare a Spartachiadei prin presa centrală, radio și jurnale de actualitate la cinematografe, acțiuni de popularizare centrală, care împreună cu cele locale și cu munca organizatorică să imprime Spartachiadei de vară a tineretului din acest an caracterul unei puternice manifestări tinerești de masă.

Unele colective ale asociației Locomotiva (citate în articol) așteaptă să fie împinse de la spate pentru a organiza spartachiada

— Hai să-i împingem băieți

Ancheta noastră

Despre folosirea tractoarelor la S.M.T. Babadag

(Urmare din pag. I-a)

rui valoare se cifra la peste 20.000 lei, era sigilat și declarat „reparat", în perfectă stare de lucru. Cei de la S.M.T. Babadag l-au primit și nu cu puțină bucurie. Cum iarna însă întîrzia să-și ia tălpășița, tractorul a fost garat în remiză, alături de altele. După vreo lună, cînd vremea s-a îmbunătățit, tractorul a trebuit să plece în cîmp. Drăcie însă: tractorul se încălzea și abia se putea duce pe el. Alarmată, conducerea stațiunii a anunțat telefonic întreprinderea. Nu a primit însă nici un răspuns. Urmează schimbul de note pe care îl redăm mai jos.

S.M.T. Babadag
Nr. 685 din 19.IV.1956

Către Întreprinderea metalurgică Medgidia.

Trimiteți de urgență un delegat să rezolve defecțiunile la tractorul reparat de întreprinderea dumneavoastră.

Ca defecțiuni care urmează să fie remediate sînt: injectorul și pompa de injecție de la tractorul cu stanța 60, seria motorului 7915, seria șasiului 7138.

S.M.T. Babadag a sezisat telefonic cazul mai sus amintit dar pînă azi nu a sosit delegatul dumneavoastră. Tractorul nu poate fi pus în exploatare deoarece are consum exagerat de combustibil, încălzește și nu exercită forță de tracțiune la cîrlig.

/Director,
Ing. Bodrog

Ing. mecanic șef,
Nițescu

★

Intreprinderea metalurgică de utilaj Medgidia,
serviciul vînzări
nr. 8235/27.IV.1956

Către S.M.T. Babadag, regiunea Constanța.

La adresa dvs. numărul 685/19.IV.1956 vă aducem la cunoștință că în conformitate cu articolul 17 din codul de sarcini care vi s-a transmis anexat la contract, garanția nu depășește termenul de 30 zile de la data livrării tractorului.

Ca urmare, dat fiind că tractorul v-a fost livrat la 25 februarie 1956 a ieșit din termenul de garanție.

Director adj.
Anton Constantin

Șef serviciu,
Spraitzer Anton,

★

Curioasă garanție! Comentariile aci sînt de prisos. Mai poate fi însă adăugat că acest tractor pînă la data de față nu a realizat nimic din cei 103 hantri cît a avut planificat în campania de primăvară și că el nu este unicul caz.

Așteptăm rezolvarea conflictului ivit și terminarea reparației acestui tractor pentru a ne putea încheia și noi povestirea.

Nici dealuri, nici munți nu-l despart

In Dobrogea, chiar de-o fi existat vreodată, v-o jur că acum în părțile Babadagului nu există nici o înălțime mai importantă și nici ceva asemănător pentru a constitui cît de cît o motivare pentru acei care reclamă condiții climaterice deosebite de la un sat la altul, de la un km. la altul.

Nu cu puțină mirare am constatat însă că lucrul acesta pare a fi necunoscut conducerii S.M.T.-ului Babadag. Citind rîndurile de față, tovarășii din conducerea acestui S.M.T. vor fi probabil tentați a ne contrazice. Cum rămîne însă atunci cu existența în scriptele stațiunii a unor situații ca cea prezentată mai jos:

La extremitatea raionului și a razei sale de activitate, în comuna Atmagea, de la 11 aprilie, cînd timpul a devenit aci favorabil muncilor de primăvară, lucrează brigada a XII-a de tractoare condusă de utemistul Ion Tărăbuș. De la această dată și pînă la 1 Mai ei au raportat stațiunii (și aci trebuie adăugat că conducerea a aprobat) 270 ore timp nefavorabil. Unui om care n-a trăit în acest timp pe meleagurile amintite i-ar fi desigur greu să aducă argumente pentru a contrazice această situație. Dar din nefericire pentru conducerea S.M.T.-ului Babadag, argumentul se afla în înseși scriptele sale.

Brigada a XI-a de tractoare condusă de utemistul Gheorghe Nedelcu lucrează în cîmp la numai 8 km. de brigada a XII-a. Cele 2 brigăzi nu sînt despărțite de nici un lanț de munți și nici măcar de o pădure care să aducă cît de cît schimbări în climă. Cu toate acestea, în același interval de timp, brigada condusă de utemistul Gheorghe Nedelcu, a XI-a, nu a raportat 270 ore timp nefavorabil lucrului, ci numai 14 ore. Cui să-i dai crezare ? Nu trebuie să te frămînți prea mult, întrucît aceleași scripte îți servesc și alte argumente.

In intervalul de la 11 aprilie la 1 Mai brigada a XII-a a efectuat reparații în brazdă timp de 334 ore, a lucrat efectiv numai 329 ore, realizînd din planul de 458 hantri doar 135 hantri. Brigada a XI-a însă, are în această perioadă numai 290 ore reparații, în schimb a lucrat în brazdă 891 ore și a realizat 383 hantri din planul de 470 hantri. Așa stînd lucrurile, conducerea S.M.T.-ului Babadag nu socotește că argumentul „timp nefavorabil" nu stă în picioare ?

In loc de concluzie

Concluziile în legătură cu cele de mai sus le lăsăm a fi trase de conducerea S.M.T.-ului Babadag și de celelalte organe chemate să-i sprijine și să-i îndrume munca. Dar, pentru că totuși ancheta trebuie să aibă o concluzie, vom spune despre activitatea organizației de bază U.T.M. cîteva lucruri care ar putea servi și drept concluzie.

Organizația de bază U. T. M. a stațiunii numără peste 50 de membri. Raportat la numărul mecanizatorilor S.M.T.-ului ea reprezintă o mare forță. Ce a făcut această forță în perioada de care ne-am ocupat ? Ne-o spune chiar secretarul organizației de bază U.T.M., Nicolae Ciubotă.

— Păi, în această perioadă am făcut... Da am ținut la ieșirea în campanie o ședință cu organizatorii de grupe și cu postul utemist de control.

— Și ?

— Da și am strîns cotizația de la cîțiva tractoriști care au trecut în vremea asta prin stațiune. Cam atîta.

Intr-adevăr atît s-a făcut. Lucrul acesta ți-l confirmă și comitetul raional U.T.M. ce se află numai la cîteva sute de metri de S.M.T. „Măsurile pe care le preconizăm acum — țin ei să te asigure — sînt de natură să producă o cotitură în munca acestei organizații".

Sîntem încă optimiști, dar ne amintim că asemenea măsuri au fost preconizate și anul trecut și chiar acum doi ani, și totuși... cotitura nu s-a produs. Credem că ar fi timpul ca în activitatea comitetului raional U.T.M. Babadag să se treacă de la preconizări de măsuri la fapte concrete.

ION ȘERBU

Azi în București

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fîntîna din Baccisarai; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Doamna nevăzută; (sala Studio): Cupa răsturnată; **Teatrul Municipal:** Trei generații; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești:** Chirița în provincie și Piatra din casă; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Patriotica Romînă; **Teatrul Armatei** (sala Magheru): Împărătița lui Machidon; (sala 13 Septembrie): Nunta lui Figaro; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** (sala calea Victoriei nr. 174): Cu dragostea nu-i de glumit; **Grădina Boema** (str. C. A. Rosetti nr. 4): Cer cuvîntul.

CINEMATOGRAFE: Patria, 8 Martie, Elena Pavel, 1 Mai: Umbre în port; **Republica, București,** Înfrățirea între popoare, **Al. Sahia, Volga, Libertății:** Pe răspunderea mea; **Magheru, I. C. Frimu; Al. Popov;** Semne particulare; **Filimon Sîrbu, Lumina:** Vagabondul (seria I-a); **V. Alecsandri, Victoria:** (Vagabondul (seria 2-a), Completare: La noi la Todirești; **Maxim Gorki:** In Afganistanul prieten și pe pămîntul primitor al Birmaniei; **Timpuri noi, Miorița:** Recunoaștere pe fluviul Ian Tzi; **Central, Carpați, 8 Mai:** Cavalerul fără lege; **Tineretului:** Tăunul; **Grivița, Arta:** Carola Lamberti; **Vasile Roaită:** Infidelele; **Cultural:** Drum periculos; **Unirea:** Fetele din piața Spaniei; **C. David:** Povestea viteazului Baiaia; **Flacăra:** Trei starturi; **T. Vladimirescu:** Nufărul roșu; **Munca:** Cercul diabolic; **Moșilor, Aurel Vlaicu:** Serenada străzii; **23 August, N. Bălcescu:** A 12-a noapte; **Donca Simo:** Saltanat; **Gh Coșbuc:** Bel Ami.

Radio

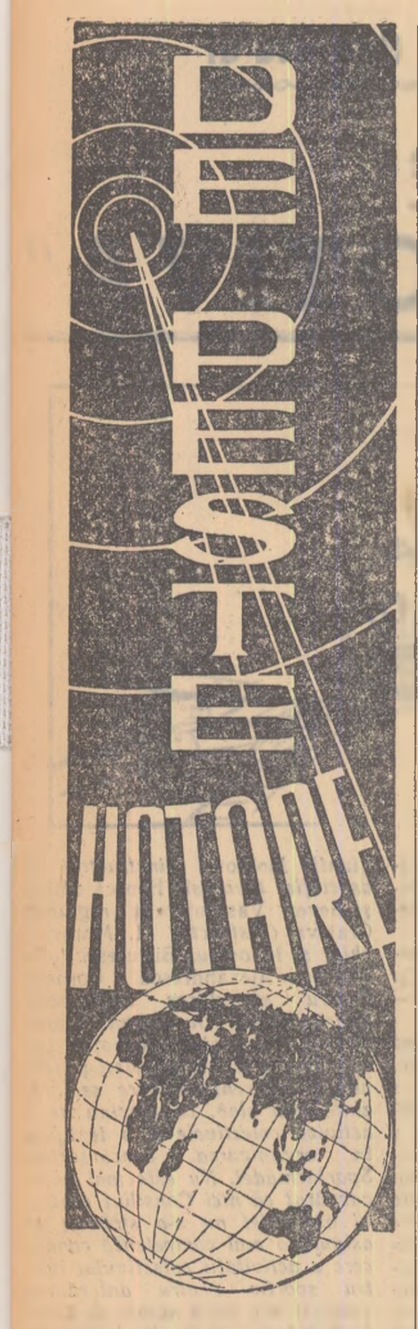
DIN EMISIUNILE DE DUMINICĂ 20 MAI

Programul I

6,30 Calendarul zilei și Radiojurnal. 8,30 „Teatru la microfon pentru copii": Scenariul radiofonic ALARMA ÎN STRADA FIERARILOR. 9,45 Emisiunea „De toate pentru toți". 10,15 Malaquena de Albeniz, — interpretează Radu Aldulescu la violoncel și Mariana Săulescu — la plan. 10,50 „Cu muzica totul merge bine": Muzică populară din diferite regiuni ale țării. 13.00 Radiojurnal, 13,15 Vorbește Moscova ! 14,35 Concert de muzică ușoară și populară la cererea fruntașilor și colectivelor fruntașe în producție din industrie și agricultură. 16,00 Cîntă orchestra de estradă Radio. 16,30 Jurnalul satelor. 19,00 Teatru la microfon: „UN DUȘMAN AL POPORULUI".

Programul II

8,00 Emisiunea „Radio-Țepeluș". 10,15 Muzică ușoară. 10,50 Transmisiune din sala Ateneului R.P.R. a concertului orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu": Dirijor Somogyi Laszio din Budapesta. 13,45 Cîntă Fedy Arie. 14.00 Revista Presei și Radiojurnal. 15,30 Buletin de știri. 15,35 Noi imprimări pe discuri Electrecord, 18,00 Muzică populară romînească la cererea fruntașilor și colectivelor fruntașe în producție din industrie și agricultură. 19,00 Noi înregistrări de muzică ușoară, realizate în studiourile noastre. 19,30 Muzică de dans. 20,00 Transmisiune din sala Ateneului R.P.R. a concertului orchestrei „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu". In pauză: Emisiune de versuri nou apărute. 22.00 Radiojurnal și buletin sportiv. 22,15 Înregistrări primite de la festivalul „Primăvara la Praga". 23,55—0,50 Muzică de dans.

55 deputaţi laburişti salută recenta hotărîre a guvernului sovietic

LONDRA 18 (Agerpres). Intr-o declaraţie publicată joi seara, un grup de 55 deputaţi laburişti salută hotărîrea guvernului sovietic privind reducerea efectivelor armate. In ştirea transmisă de agenţia Reuter se arată că în lumina întregului ansamblu al politicii U.R.S.S. „hotărîrea sovietică a creat o situaţie nouă, de o importanţă vitală pentru viitorul omenirii, întrucît a dovedit limpede că întrecerea la care cheamă comunismul este pe plan economic, social şi politic, şi nu militar". Constatînd că Uniunea Sovietică doreşte pacea, declaraţia adaugă că a sosit timpul şi pentru Anglia să ia măsuri asemănătoare „să reducă bugetul militar, să elibereze pentru scopuri productive materii prime, maşini şi oameni folosiţi pentru pregătiri de război. Această acţiune trebuie făcută pe o scară destul de mare pentru a ne da posibilitatea să ne croim o cale sigură în lume, să ne apărăm nivelul de trai şi să ne jucăm rolul ce ne revine în colaborarea internaţională pe plan economic".

Printre cei care semnează declaraţia se numără Aneurin Bevan, Emanuel Shinwell, Arthur Henderson, foşti miniştri în guvernul laburist. Recent Shinwell a adus critici aspre unora dintre liderii partidului laburist pentru atitudinea lor cu prilejul vizitei în Anglia a conducătorilor sovietici.

În 24 de ore

PRAGA. — Guvernul Republicii Cehoslovace şi guvernul regal al Cambodgiei au hotărît să stabilească relaţii diplomatice şi să facă schimb de trimişi.

MOSCOVA. — In seara zilei de 18 mai posturile de radio şi televiziune din Moscova au transmis cuvîntarea lui Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în U.R.S.S. Cuvîntarea sa a fost consacrată apropiatei aniversări a unui an de la tratativele sovieto-iugoslave dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R.P.F. Iugoslavia.

BERLIN. — Recent a avut loc la Wismar, R.D.G. premiera piesei „Iarbă rea" de dramaturgul romîn Aurel Baranga, în regia cunoscutului regizor german Hans Bensch. Piesa s-a bucurat de un deosebit succes.

GENEVA. — La 17 mai a avut loc la Geneva şedinţa ordinară a ambasadorilor R. P. Chineze şi Statelor Unite ale Americii.

Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 24 mai.

MOSCOVA. — La invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., în seara zilei de 17 mai a sosit la Moscova dl. Sartone, preşedintele Parlamentului Republicii Indonezia şi persoanele care îl însoţesc.

COLOMBO. — Potrivit relatărilor agenţiei Associated Press, primul ministru al Ceylonului, Bandaranaike, a anunţat că a acceptat invitaţia de a vizita Uniunea Sovietică în cursul acestei veri, ca oaspete al guvernului sovietic.

VARŞOVIA. — In Polonia a sosit o delegaţie parlamentară a Franţei din care fac parte 12 membri ai Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Naţionale, reprezentînd diferite partide politice. Delegaţia este condusă de Daniel Mayer, preşedintele Comisiei pentru Afacerile Externe, care va sosi în Polonia la 21 mai.

TINERI SOVIETICI!

Partidul vă cheamă la noi fapte de eroism în muncă

Chemarea C. C. al P. C. U. S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. adresată tineretului sovietic

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Chemarea adresată de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. tuturor organizaţiilor comsomoliste, comsomoliştilor şi comsomolistelor, întregului tineret sovietic.

Dragi tovarăşi!

Partidul Comunist şi guvernul sovietic adresează tuturor organizaţiilor comsomoliste, comsomoliştilor şi comsomolistelor, întregului tineret sovietic, Chemarea de a trimite pe tovarăşii lor cei mai vrednici în regiunile răsăritene şi nordice ale ţării şi în Donbas la construirea de centrale electrice, uzine metalurgice, chimice, de rafinării şi uzine constructoare de maşini, mine, mine de cărbuni, căi ferate, întreprinderi pentru producţia de ciment şi beton armat prefabricat.

Acest lucru este necesar pentru a folosi mai complect extrem de bogatele resurse naturale din răsăritul şi nordul ţării; pentru a asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al partidului.

In continuare în chemare se arată schimbările petrecute în anii puterii sovietice în Siberia şi în alte regiuni răsăritene ale ţării şi perspectivele de dezvoltare pe care le au aceste regiuni.

In cel de al 6-lea cincinal, aproximativ o jumătate din totalul investiţiilor capitale va fi folosită pentru dezvoltarea regiunilor răsăritene ale ţării. In decurs de 2—3 cincinale în Siberia va fi creată cea de a 3-a bază metalurgică puternică a ţării cu o producţie anuală de fontă de 15—20 milioane de tone. Chiar din anul 1960 aici va trebui să se extragă mai mult cărbune şi să se producă mai multă fontă decît în întreaga Uniune Sovietică în anul 1950. Pe marile cursuri de apă ale Siberiei răsăritene vor fi construite unele din cele mai mari hidrocentrale din lume. Noua hidrocentrală de la Bratsk, de pe Angara, va produce o cantitate de energie electrică egală cu cea pe care o vor produce la un loc hidrocentralele de la Kuibîşev şi Stalingrad. In anul 1960, în regiunile răsăritene producţia de energie electrică va fi mult mai mare decît producţia de energie electrică pe întreaga Uniune Sovietică în anul 1954.

In anii celui de al 6-lea cincinal, urmează să se construiască în răsărit peste 100 de uzine constructoare de maşini, capabile să producă toate tipurile de maşini, mecanisme, aparataj şi ustensile.

Industria care se dezvoltă în regiunile răsăritene necesită lărgirea considerabilă a reţelei de căi ferate. In cel de al 6-lea cincinal se proiectează să se construiască şi să se dea în exploatare liniile de cale ferată Magnitogorsk - Abdulino, Stalinsk-Abakan, Barnaul-Omsk, precum şi să se prelungească noi linii ferate din regiunile de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite.

Sînt deja în construcţie combinatul de înnobilare a minereurilor de la Sokolovsk-Sarbaisk, uzina metalurgică din Karaganda, întreprinderile zăcămintelor miniere Atasuisk, hidrocentrala din Krasnoiarsk de pe Enisei, hidrocentrala Bratsk de pe Angara, hidrocentrala de la Buhtarminsk din Kazahstan. A intrat în funcţiune prima etapă a combinatului de ţesături de bumbac de la Kansk din ţinutul Krasnoiarsk. Sînt în curs de construcţie uzinele de turbogeneratori din Novosibirsk, de combine din Pavlodar, rafinăria din Omsk şi alte uzine. S-au construit o serie de întreprinderi în Extremul Nord.

In regiunile răsăritene ale ţării trăiesc şi muncesc milioane de oameni sovietici, ei îşi iubesc ţinutul, sînt mîndri de el. Dar multe din aceste regiuni nu sînt încă suficient de populate şi populaţia acestei regiuni aşteaptă ca familia ei harnică şi unită să fie completată. Mii de tineri şi tinere au sosit deja pe malurile Angarei unde se construieşte cea mai mare hidrocentrală din lume. Comsomoliştii din Irkutsk au trimis sute de tineri muncitori la construcţia viitoarei linii pentru transportul energiei electrice Irkutsk-Bratsk. Primii soli ai Comsomolului leninist au sosit pe uriaşul şantier de construcţie care se întinde în stepele Kazahstanului unde se construieşte combinatul metalurgic denumit de popor „Magnitogorskul Kazahstanului".

Pentru înfăptuirea tuturor acestor planuri mărete este nevoie de noi sute de mii de muncitori. Aceştia trebuie să fie tineri, îndrăzneţi, viguroşi, curajoşi, care nu se tem de greutăţi, arzînd de dorinţa de a-şi consacra întreaga energie binelui poporului sovietic. Avem asemenea oameni!

Partidul şi guvernul adresează tuturor organizaţiilor comsomoliste, comsomoliştilor şi comsomolistelor, întregului tineret sovietic, chemarea de a alege din rîndurile sale în anii 1956—1957 400.000—500.000 de tineri şi tinere care să pornească în regiunile răsăritene la construirea noilor uzine, hidrocentrale, mine de cărbune, mine de minereuri şi alte întreprinderi, căi ferate.

Comsomolul este ajutorul credincios al partidului. El a răspuns întotdeauna cu căldură la toate chemările partidului, a mers curajos în sectoarele de muncă de cea mai mare răspundere, în sectoarele de muncă cele mai grele şi şi-a îndeplinit cu cinste datoria faţă de Patrie. Amintiţi-vă de eroicii constructori ai Komsomolskului-pe-Amur — oraşul tinereţii din Orientul Indepărtat, amintiţi-vă de munca plină de abnegaţie a brigăzilor de şoc comsomoliste, care au construit giganţii metalurgiei din Ural şi Kuzbas! Şi în zilele noastre şi-au cîştigat glorie nepieritoare solii comsomolului leninist, săvîrşind minunate fapte de eroism în lupta pentru valorificarea pămînturilor înţelenite şi virgine. Datorită muncii perseverente a tineretului, milioane hectare de pămînt altădată pustiu au fost date în folosinţa poporului sovietic.

Este neîndoielnic că şi de data aceasta tineretul sovietic va răspunde cu căldură la chemarea Partidului şi Guvernului, va îmbogăţi prin munca sa plină de abnegaţie pe şantierele de construcţie din Siberia, Orientul Indepărtat, Extremul Nord, Kazahstan şi Donbas glorioasa tradiţie a comsomolului.

Partidul şi Guvernul au convingerea că comsomoliştii din Moscova, Leningrad, Kiev, Minsk, Odesa, Harkov, Rostov-pe-Don, Tbilisi, Baku, Erevan şi din alte oraşe mari ale ţării vor da un exemplu în această privinţă. In marile centre industriale există în prezent rezerve de forţă de muncă şi deplasarea acestor rezerve în regiunile răsăritene constituie o acţiune corespunzătoare intereselor statului.

Este mai presus de orice îndoială că Chemarea Partidului şi Guvernului va fi sprijinită şi de tineretul care a terminat sau termină şcoala medie. Participarea la construirea întreprinderilor celui de al şaselea cincinal deschide în faţa acestor tineri perspective atrăgătoare, o cale largă şi glorioasă în munca lor.

In rîndurile constructorilor vor intra şi ostaşii demobilizaţi. Educaţi în spiritul unui înalt devotament faţă de patria socialistă, căliţi în lupta împotriva greutăţilor, ei trebuie să fie pentru toţi tinerii constructori un exemplu de înaltă conştiinţă, spirit de organizare şi disciplină.

Adresînd această chemare tineretului, Partidul şi Guvernul consideră necesar să vorbească direct şi deschis despre greutăţile care îi aşteaptă pe noii locuitori ai acestor regiuni. Tineri prieteni! La început nu veţi avea confortul cu care sînteţi obişnuiţi în oraşele mari. Nu vor apare imediat aşezări bine amenajate cu case frumoase şi cluburi — toate acestea va trebui să le creaţi cu mîinile voastre. De aceea pe şantierele de construcţie trebuie să plece oameni tari, dîrji, curajoşi, oameni care nu se tem de greutăţi şi care sînt gata să le învingă.

Organizaţiile de partid, sovietice, comsomoliste şi sindicale trebuie să discute prezenta Chemare la adunările generale ale comsomoliştilor şi tineretului, să explice tinerilor şi tinerelor însemnătatea şi importanţa chemării la muncă în regiunile răsăritene şi nordice ale ţării, să aleagă din rîndurile tineretului care şi-a exprimat de bună voie dorinţa de a pleca pe şantierele de construcţie, pe acei ce sînt în stare să justifice prin fapte încrederea colectivului.

Partidul şi Guvernul speră că comsomoliştii şi tineretul, care şi-au exprimat dorinţa de a lucra pe şantierele de construcţie, vor considera aceasta o sarcină serioasă trasată de Partid şi Guvern, o datorie de onoare faţă de Patrie şi vor pleca acolo nu ca oaspeţi sau muncitori sezonieri, ci ca adevăraţi stăpîni care au hotărît să transforme radical aceste ţinuturi dintre cele mai bogate.

In prezent, în toate colţurile Ţării Sovietice omul poate să-şi trăiască din plin viaţa, să participe activ la construcţia socialistă, să se bucure de toate bunurile culturii.

In regiunile noilor construcţii se desfăşoară pe scară tot mai largă construcţia de locuinţe şi clădiri pentru instituţii social-culturale. In prezent aceste locuri nu mai sînt atît de părăsite cum au fost înainte. Radioul, cinematograful, bibliotecile, cluburile au intrat de mult acolo în viaţa de zi cu zi a oamenilor sovietici. Iar cînd din marile oraşe şi centre industriale vor veni mii de tineri constructori, viaţa va deveni şi mai veselă. Voi, tineri prieteni, veţi fi nu numai constructori de uzine, mine, centrale electrice, căi ferate, ci şi promotorii culturii înaintate în aceste regiuni.

C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. atrag îndeosebi atenţia conducătorilor ministerelor şi departamentelor, şantierelor de construcţii şi întreprinderilor asupra răspunderii lor pentru primirea organizată a tinerilor muncitori noi sosiţi şi pentru crearea condiţiilor de muncă şi social-culturale necesare acestora. Organizaţiile de partid, comsomoliste şi sindicale trebuie să aibă o atitudine plină de atenţie faţă de nevoile şi cerinţele tinerilor muncitori, să-i înconjoare cu toată atenţia şi grija.

Chemînd tineretul sovietic să lucreze pe şantierele de construcţie şi în întreprinderile din regiunile răsăritene şi nordice ale ţării, precum şi la construcţia minelor din Donbas, Partidul şi Guvernul au convingerea că tinerii patrioţi vor face faţă cu cinste sarcinilor care le sînt trasate şi vor contribui prin munca lor la creşterea puterii marii noastre Ţări Sovietice.

Tineri patrioţi! Partidul şi Guvernul vă cheamă la noi fapte de eroism în muncă sub semnul înfloririi mai departe a iubitei noastre Patrii, sub semnul victoriei comunismului.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

18 mai 1956.

In legătură cu repatrierea cetăţenilor sovietici din R. F. Germană

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se ştie, la 9 martie a.c., V. A. Zorin, ambasadorul U.R.S.S. în R. F. Germană, a făcut ministrului Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane o declaraţie în problema repatrierii cetăţenilor sovietici din Germania occidentală, în care a rugat să se dea ambasadei sprijin în obţinerea listelor cetăţenilor sovietici strămutaţi care locuiesc pe teritoriul R. F. Germane, printre care cetăţenii care se află în prezent în lagăre şi închisori. Ambasadorul a rugat de asemenea să se dea funcţionarilor ambasadei posibilitatea de a vizita pe cetăţenii U.R.S.S. care se află în lagăre şi închisori. In declaraţia ambasadorului U.R.S.S. s-a ridicat totodată problema eliberării tuturor cetăţenilor sovietici deţinuţi în închisori şi lagăre în R. F. Germană şi a repatrierii lor în Uniunea Sovietică.

La 29 martie, Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane a adresat ambasadei U.R.S.S. o notă în care se anunţă că se refuză să se dea listele cetăţenilor sovietici care locuiesc în R. F. Germană. Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane se referă în această privinţă la faptul că cetăţenii sovietici care se află în R.F. Germană în situaţia de persoane strămutate ar fi „lăsat să se înţeleagă că refuză folosirea apărării juridice a statului lor şi se consideră ca refugiaţi politici".

La 15 mai ambasada U.R.S.S. în R. F. Germană a adresat din însărcinarea guvernului sovietic o notă de răspuns Ministerului Afacerilor Externe al R. F. Germane în care se arată că poziţia guvernului Republicii Federale în problema repatrierii cetăţenilor sovietici contravine înţelegerii realizate în cadrul tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale R. F. Germane şi U.R.S.S., care au avut loc la Moscova în septembrie anul trecut.

Guvernul R. F. Germane susţine că cetăţenii sovietici strămutaţi, care se află în R. F. Germană, nu ar mai fi persoane strămutate, ci trebuie să fie consideraţi ca refugiaţi politici.

O astfel de afirmaţie, se spune în nota ambasadei U.R.S.S., este cu totul arbitrară şi lipsită de orice bază juridică, deoarece cetăţenii sovietici care se află pe teritoriul R.F. Germane nu au părăsit Uniunea Sovietică de bună voie, ci în majoritatea covîrşitoare a cazurilor au fost duşi cu forţa de autorităţile hitleriste la muncă forţată în Germania în perioada celui de al doilea război mondial. Mulţi cetăţeni sovietici care din diferite motive nu au reuşit să plece în patrie imediat după terminarea războiului, nu au putut s-o facă mai tîrziu din cauza piedicilor ce li se puneau în Germania occidentală.

In nota Ministerului Afacerilor Externe al R. F. Germane s-a afirmat că nimeni nu ar sili pe cetăţenii sovietici strămutaţi să rămînă pe teritoriul R. F. Germane şi că ei ar avea posibilitatea de a se înapoia în patrie.

Faptele dovedesc însă contrariul. In realitate organizaţiile de emigranţi ostile Uniunii Sovietice, cum ar fi U.N.M. („Uniunea naţională de muncă"), U.N.U. („Uniunea naţionaliştilor ucraineni"), U.C.E. („Uniunea Centrală a emigranţilor de după război") şi altele, încurajate de autorităţi, continuă să ducă pe teritoriul R. F. Germane o propagandă duşmănoasă împotriva repatrierii cetăţenilor sovietici, îi împiedică să corespondeze cu ambasada U.R.S.S., intimidează şi terorizează pe cei ce doresc să se înapoieze în patrie.

In încheierea notei ambasadei U.R.S.S. se spune printre altele:

„Guvernul sovietic consideră că guvernul R. F. Germane va lua măsurile cuvenite pentru eliberarea şi repatrierea în U.R.S.S. a tuturor cetăţenilor sovietici deţinuţi pe teritoriul R.F. Germane".

Tratativele sovieto-franceze

La 18 mai, la Kremlin, au continuat într-o atmosferă amicală şi în spiritul înţelegerii reciproce, tratativele dintre delegaţia guvernamentală a U.R.S.S. şi delegaţia guvernamentală a Franţei.

A avut loc o nouă întrevedere a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Franceze şi Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei.

La întrevedere au asistat: din partea sovietică — N. A. Mihailov, S. A. Borisov, N. T. Fedorenko, S. A. Vinogradov, L. F. Ilicev, A. A. Arutiunian şi A. A. Şvedov. Din partea franceză — R. Massigli, M. Dejean, G. Briand, Ch. Bauchard, A. Verret, E. Noel şi P. Baraduc.

In cursul acestei întrevederi a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor dezvoltării relaţiilor economice şi culturale între Uniunea Sovietică şi Franţa. S-a constatat că punctele de vedere ale reprezentanţilor celor două guverne coincid în multe aspecte ale acestor probleme. S-a hotărît ca pe baza schimbului de păreri care a avut loc, experţi ai celor două părţi să fie însărcinaţi să întocmească propuneri corespunzătoare pe care să le prezinte spre examinare.

La aceeaşi şedinţă reprezentanţi ai celor două părţi au fost însărcinaţi să elaboreze proiectul declaraţiei finale asupra tratativelor între delegaţia guvernamentală a U.R.S.S., şi delegaţia guvernamentală a Franţei.

In memoria aviatorilor francezi din regimentul Normandie-Niemen

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 mai ora 13.30 a avut loc solemnitatea dezvelirii plăcii comemorative în memoria aviatorilor francezi din regimentul „Normandie-Niemen" care au căzut în luptele din timpul celui de al doilea război mondial pe teritoriul sovietic. Placa este fixată pe faţada clădirii locuită de ataşatul militar al Franţei în U.R.S.S. Această clădire a fost în timpul celui de al doilea război mondial sediul misiunii militare franceze.

La solemnitatea dezvelirii plăcii comemorative au sosit ataşaţii militari şi ai aerului ai mai multor ţări, funcţionari ai societăţii franceze de navigaţie aeriană „Air-France".

Au sosit şi aviatori sovietici, tovarăşi de luptă ai piloţilor francezi din regimentul „Normandie-Niemen".

La ora 13.25 au sosit Guy Mollet, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Franceze, Christian Pineau ministrul Afacerilor Externe, Maurice Dejean, ambasadorul Franţei în U.R.S.S., persoanele care însoţesc pe conducătorii francezi, membri ai ambasadei Franţei.

Din partea sovietică, la solemnitate au luat parte: V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; G. K. Jukov, mareşal al Uniunii Sovietice, ministru al Apărării al U.R.S.S.; P. F. Jigariov, prim mareşal de aviaţie; N. T. Fedorenko, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Franţa; generalul-maior I. S. Kolesnikov, comandantul oraşului Moscova; funcţionari superiori din Ministerul Apărării al U.R.S.S. şi alţii.

Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a urcat la tribună.

Peste cîteva clipe, a spus el, voi avea onoarea să dezvelesc placa comemorativă menită să dovedească fidelitatea noastră faţă de memoria aviatorilor francezi din regimentul „Normandie-Niemen", care au căzut pe cîmpul de luptă pe frontul de est în cursul bătăliilor duse în strînsă colaborare cu viteaza armată sovietică.

Prezenţa dvs. domnule ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, domnule mareşal şi ministru al Apărării, domnule prim mareşal de aviaţie Jigariov şi prezenţa gărzii de onoare a forţelor armate sovietice subliniază însemnătatea ceremoniei dezvelirii acestei plăci comemorative.

Ştiu că aţi vrut să cinstiţi astfel pe ostaşii noştri căzuţi pe cîmpul de luptă. De aceea, îngăduiţi-mi ca în numele regimentului „Normandie-Niemen", să vă mulţumesc profund dvs. tuturor, precum şi forţelor armate sovietice.

Vreau să exprim de asemenea recunoştinţa noastră autorităţilor orăşeneşti şi militare din Moscova pentru sprijinul acordat şi pentru faptul că asistă la această ceremonie. Şi, în sfîrşit, mulţumesc din toată inima reprezentanţilor diferitelor armate aliate în ultimul război, care ni s-au alăturat astăzi la ceremonia dezvelirii plăcii comemorative.

Salutînd în acelaşi timp prezenţa la solemnitate a doi reprezentanţi ai regimentului „Normandie-Niemen" — foşti comandanţi ai acestuia — Christian Pineau a trecut în revistă istoria acestui regiment creat prin acordul intervenit în 1942 între guvernul provizoriu al Republicii Franceze şi guvernul sovietic cu privire la participarea detaşamentelor franceze la luptele de pe frontul din răsărit alături de forţele armate sovietice şi de celelalte unităţi ale aliaţilor.

Regimentul „Normandie-Niemen" a amintit Christian Pineau, a susţinut 869 de lupte, a repurtat 310 victorii şi a distrus pe pămînt o cantitate mare de mijloace de luptă.

El se poate mîndri cu faptul că a fost citat de 7 ori în ordinele generalissimului şi a fost decorat cu ordinele Steagul Roşu şi Alexandr Nevski.

La rîndul său guvernul francez l-a citat de patru ori în ordinele către forţele militare aeriene şi l-a decorat cu ordinul Legiunea de Onoare, cu Crucea eliberării şi cu Medalia militară. Numeroşi luptători au primit decoraţii sovietice; trei au primit titlul de erou al Uniunii Sovietice.

Aceste fapte de arme recunoscute de toţi au fost obţinute prin mari jertfe. 42 de piloţi ale căror nume sînt gravate pe această placă comemorativă au fost ucişi sau daţi dispăruţi.

Chr. Pineau a declarat în continuare că în calitate de participant la mişcarea de rezistenţă, este fericit să sublinieze acest exemplu de frăţie de arme a ostaşilor sovietici şi francezi.

Sacrificiile aduse de cei care au luptat în numele Franţei sub conducerea comandantului forţelor armate sovietice, a declarat Pineau nu au fost zadarnice. Astăzi în condiţiile păcii restabilite, ele servesc apropierii dintre cele două popoare, ale căror eroi au căzut pentru cauza comună.

Apoi a luat cuvîntul P. F. Jigariov, prim mareşal de aviaţie.

In anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor hitlerişti, a spus el, pe frontul sovieto-german, împreună cu ostaşii sovietici, au luptat eroic fiii credincioşi ai poporului francez, fraţii noştri de arme — aviatorii regimentului francez „Normandie".

In strînsă colaborare cu aviatorii sovietici, aviatorii francezi au înscris multe pagini glorioase în istoria de luptă a regimentului de aviaţie „Normandie". Mii de misiuni de luptă, sute de lupte aeriene şi numeroase avioane duşmane doborîte — iată bilanţul glorios al căii parcurse de „Normandie" din împrejurimile Moscovei pînă în Prusia Orientală.

Frăţia noastră de arme din zilele războiului, a spus în continuare P. F. Jigariov, a fost cimentată prin sîngele vitejilor ostaşi ai Uniunii Sovietice şi Franţei. Oamenii sovietici nu vor uita niciodată numele glorioşilor aviatori patrioţi francezi care împreună cu noi au luptat umăr la umăr şi şi-au dat viaţa pentru onoarea, libertatea şi independenţa Franţei.

Sper că voi exprima părerea generală dacă voi spune că există toţi factorii necesari pentru dezvoltarea şi întărirea prieteniei tradiţionale care leagă popoarele Uniunii Sovietice şi Franţei, cimentată prin sîngele vărsat în lupta comună împotriva duşmanului comun.

Popoarele ţărilor noastre, care au suportat întreaga greutate a războiului, năzuiesc în mod sincer spre prietenie şi colaborare, spre stabilirea unor relaţii mai strînse care la rîndul lor vor însemna un nou pas pe calea întăririi păcii în lumea întreagă.

Dezvelind în cadrul acestei solemnităţi placa comemorativă purtînd numele aviatorilor patrioţi francezi care au căzut în mod eroic în lupta pentru independenţa Franţei, aviatorii sovietici cinstesc cu sfinţenie memoria fraţilor lor de arme.

Să se întărească şi să se dezvolte prietenia şi colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Franţei!

Guy Mollet, Christian Pineau, V. M. Molotov, G. K. Jukov, P. F. Jigariov şi alţii se apropie de placa comemorativă. Christian Pineau dezveleşte placa comemorativă pe care sînt gravate următoarele cuvinte în limbile franceză şi rusă:

„In memoria aviatorilor francezi din regimentul „Normandie-Niemen" care au căzut în timpul celui de-al doilea război mondial luptînd cot la cot cu ostaşii armatei sovietice".

Sub această inscripţie figurează numele celor 42 de aviatori francezi.

Garda de onoare a defilat apoi în faţa plăcii comemorative, dînd onorul aviatorilor francezi căzuţi pe cîmpul de luptă.

„Atmosfera este cordială şi deschisă"

Din paginile PRESEI STRĂINE

„Atmosfera este cordială şi deschisă", transmite din Moscova corespondentul agenţiei France Presse referindu-se la tratativele franco-sovietice la nivel înalt. Abordarea pînă în prezent a numeroase probleme în cadrul tratativelor şi anume dezarmarea, securitatea europeană, ajutorul acordat ţărilor slab dezvoltate, Indochina, Extremul Orient şi, bine înţeles, problema specifică a extinderii legăturilor economice şi culturale franco-sovietice, a îngăduit participanţilor la tratative să-şi exprime punctele de vedere şi să se constate că în unele privinţe ele coincid.

In problema dezarmării, de pildă, agenţia France Presse anunţa că „fiecare parte rămîne la poziţia sa,", dar în acelaşi timp se constată punţi de contact menite să înlesnească calea spre un acord viitor. In schimb în problema acordării ajutorului ţărilor slab dezvoltate — după schimbul de păreri care avea în vedere studierea reciprocă amănunţită a proiectelor francez şi sovietic — aceeaşi agenţie comenta că „nu există incompatibilitate între planul Pineau privitor la ţările slab dezvoltate şi acel al ruşilor, care se referă numai la Europa".

Părerea observatorilor care urmăresc tratativele, exprimată în numeroase ziare occidentale, este că în ultima zi a tratativelor — stabilite să se încheie sîmbătă — acordurile precise nu vor întîrzia să apară. Cu tot scepticismul de comandă, ziarul de dreapta „L'Aurore", de pildă, nu exclude în comentariul său de vineri dimineaţa posibilitatea „ca o lovitură de teatru să intervină pînă la sfîrşitul săptămînii..."

De altfel, atitudinea negativă a presei de dreapta franceze ţine isonul presei americane, exprimîndu-şi temerea că o apropiere franco-sovietică ar dăuna relaţiilor Franţei cu alte ţări. Deşi reprezentanţii sovietici au repetat de mai multe ori în ultimul timp că nu intenţionează să despartă Franţa de aliaţii ei, ci dimpotrivă să folosească întărirea relaţiilor cu ea pentru a înlesni o apropiere şi cu alte ţări, „Le Parisien Libéré", se întreabă: „dacă o apropiere politică franco-sovietică este sau va deveni într-o bună zi incompatibilă cu alianţele încheiate de Franţa şi pe care aceasta nu intenţionează să le denunţe". Este însă pozitiv că mai presus de aceste îndoieli, acelaşi ziar ajunge la concluzia că „indiferent de ceea ce s-ar întîmpla, dialogul de la Moscova este fără îndoială util în măsura în care el permite conducătorilor celor două ţări să se înţeleagă mai bine, să împrăştie eventual anumite neînţelegeri".

Atitudinea presei de dreapta s-a reflectat şi în emisiunile posturilor de radio franceze. Cu toate că buletinele de ştiri redau activitatea primului ministru şi a ministrului de Externe francez la Moscova, iar numeroase comentarii oglindesc evoluţia tratativelor, totuşi este inexplicabilă transmiterea unui program a cărui temă este un atac atomic asupra Parisului în timpul tratativelor cu privire la dezarmare.

In schimb, presa democrată salută tratativele franco-sovietice considerîndu-le pe bună dreptate capabile să aducă o contribuţie la destinderea încordării internaţionale. Ziarul „Libération" consideră că „dialogul este angajat în privinţa colaborării economice" şi declară că, după marea călătorie făcută de Hruşciov şi Bulganin în India, dintre toate ţările străine, India şi Franţa sînt cele mai populare la Moscova. Iar ziarul „L'Humanité" califică schimbul de vederi de la Kremlin drept „sincer şi folositor", subliniind că miniştrilor francezi le-a plăcut foarte mult sinceritatea care caracterizează tratativele.

De la C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

In zilele de 17 şi 18 mai, la Comitetul Central al P.C.U.S. a avut loc o consfătuire la care au participat secretarii Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste din republicile unionale care se ocupă de problemele agriculturii preşedinţii şi locţiitorii preşedinţilor Consiliilor de Miniştri ale republicilor unionale şi preşedinţii comisiilor de planificare, miniştrii agriculturii, sovhozurilor, industriei cărnii şi laptelui şi alţi funcţionari superiori din ministere.

Consfătuirea a fost consacrată problemelor sporirii producţiei şi colectărilor de carne.

La lucrările consfătuirii au participat N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, A. B. Aristov, N. I. Beleaev, L. I. Brejnev.

Au fost stabilite măsuri îndreptate spre îmbunătăţirea organizării producţiei, colectărilor şi prelucrării cărnii.

La consfătuire a rostit o cuvîntare N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

După hotărîrea Egiptului cu privire la recunoaşterea R. P. Chineze

CAIRO 18 (Agerpres).— TASS transmite:

Ziarele relatează că guvernul Egiptului a informat în mod oficial „guvernul" ciankaişist că rupe relaţiile diplomatice cu acesta. Această hotărîre a guvernului egiptean a fost comunicată la 17 mai de către Ministerul Afacerilor Externe al Egiptului fostului ambasador ciankaişist la Cairo.

Sport

Fotbaliştii englezi au sosit în Bucureşti

Vineri după-amiază a sosit în Capitală echipa engleză de fotbal Luton Town care va susţine duminică şi miercuri două întîlniri amicale în compania echipelor Dinamo şi C.C.A. din Bucureşti. Oaspeţii au deplasat în Capitală un lot valoros de 16 jucători din care fac parte 5 internaţionali: Dunne, Aherne şi Cummins, membri ai echipei reprezentative a Irlandei de Sud (Eire), Turner, selecţionat în echipa B a Angliei, şi Cullen, membru al echipei Scoţiei.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost salutaţi de membri ai Comisiei centrale de fotbal şi de reprezentanţi ai asociaţiilor sportive C.C.A. şi Dinamo.

Ştiri sportive

Echipa engleză de fotbal „Luton Town" şi-a încheiat turneul întreprins în R. Cehoslovacă jucînd joi la Bratislava cu echipa selecţionată a oraşului. Fotbaliştii englezi au cîştigat cu scorul de 2—1 (1—0) prin punctele marcate de Pearce şi Cullen. Pentru echipa oraşului Bratislava a înscris Tegelhoff. La meci au asistat 25.000 de spectatori.

*

Cu prilejul unei reuniuni atletice desfăşurată aseară în oraşul Hornchurch (Essex) din Anglia, atleta engleză Phyllis Perkins a stabilit cea mai bună performanţă mondială în proba de 1.500 m. plat cu timpul de 4'35"4/10.

Duminică la radio

Duminică, 20 mai, începînd din jurul orei 17,15, pe programul I se va transmite repriza a doua a meciului de fotbal din cadrul campionatului categoriei A dintre echipele C.C.A. şi Flamura Roşie-Arad. In jurul orei 18,10 pe acelaşi program se va transmite în continuare, de pe stadionul „23 August", repriza a doua a întîlnirii internaţionale de fotbal dintre echipele Dinamo-Bucureşti şi Luton Town (Anglia).

Informaţii

● Vineri la amiază a avut loc la Casa Ziariştilor o conferinţă de presă a delegaţiilor de femei din Elveţia, Liban şi Canada care, la invitaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. au vizitat timp de trei săptămîni ţara noastră.

● Sub auspiciile Academiei R.P.R., Ministerului Culturii şi Uniunii Artiştilor Plastici, vineri după-amiază a avut loc la Academia R.P.R. o şedinţă solemnă cu prilejul aniversării a 125 de ani de la naşterea pictorului romîn Theodor Aman.

Acad. G. Oprescu a prezentat comunicarea intitulată „Locul lui Theodor Aman în cultura romînească".

Ion Frunzetti, cercetător la Institutul de istoria artei al Academiei R.P.R. a vorbit despre „Cum picta Theodor Aman".

Comunicările însoţite de proiecţii, au fost urmărite cu viu interes.

● La 17 mai, s-a semnat la Bucureşti, Acordul Comercial între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Ungară, reglementînd schimburile de mărfuri şi plăţi pe anul 1956.

*

La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 18 mai 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

81 65 71 12 8 50 36 16 44

Fondul general de premii pe ţară este de 2.198.468 lei.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52